

2. El seguiment de les mesures previstes en este reial decret llei serà dut a terme per la comissió a què es referix l'apartat anterior, en coordinació amb les autoritats de la Comunitat Valenciana, a través de la Delegació del Govern a la dita comunitat.

Article 14. Consorci de Compensació d'Assegurances.

1. Les valoracions de danys a què es referixen els articles 9 i 11 d'este reial decret llei seran efectuades pel Consorci de Compensació d'Assegurances, quan així ho sol·licite prèviament el delegat del Govern a la Comunitat Valenciana o subdelegat del Govern del territori afectat.

2. El Consorci tindrà dret a l'abonament per part de l'Administració general de l'Estat dels treballs de peritatge de conformitat amb el barem d'honoraris professionals que el dit Consorci tinga aprovat per als seus pèrits taxadors d'assegurances.

3. Per a facilitar la tramitació de les ajudes i la valoració dels danys, l'Administració competent i el Consorci de Compensació d'Assegurances podran transmetre les dades sobre beneficiaris de les ajudes i indemnitzacions que concedisquen, les quanties respectives i els béns afectats.

Article 15. Convenis amb altres administracions públiques.

L'Administració general de l'Estat podrà celebrar amb les comunitats autònomes i amb altres administracions públiques els convenis de col·laboració que exigisca l'aplicació d'este reial decret llei.

Disposició addicional primera. Límits de les ajudes.

El valor de les ajudes concedides en aplicació d'este reial decret llei, quant a danys materials, no podrà superar en cap cas la diferència entre el valor del dany produït i l'import d'altres ajudes o indemnitzacions declarades compatibles o complementàries que, pels mateixos conceptes, puguen concedir-se per altres organismes públics, nacionals o internacionals, o corresponguen en virtut de l'existència de pòlisses d'assegurament.

Disposició addicional segona. Crèdits pressupostaris.

El finançament del cost de les mesures contingudes en este reial decret llei es concretarà en les disposicions de desplegament d'esta norma, una vegada coneguda la valoració dels danys produïts.

Disposició addicional tercera. Danys en infraestructures públiques de titularitat de les comunitats de regants.

A l'efecte previst en l'article 3, es declaren d'emergència les obres a executar pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació per a reparar els danys causats en infraestructures públiques de titularitat de les comunitats de regants, compreses en el seu àmbit de competència.

Disposició addicional quarta. Bestretes d'ajudes vinculades a determinats préstecs per a la millora i modernització d'estructures agràries.

En els termes municipals afectats, amb caràcter preferent, podrà efectuar-se el pagament anticipat de l'import total de les ajudes de minoració d'anualitats d'amortització del principal dels préstecs acollits al Reial Decret 613/2001, de 8 de juny, per a la millora i modernització de les estructures de producció de les explotacions agràries, d'aquells expedients dels quals es dispose de la corresponent certi-

ficació final de compliment de compromisos i realització d'inversions.

Disposició addicional quinta. Actuacions del Ministeri de Vivenda.

Per a completar les ajudes d'urgència previstes en l'article 9 d'este reial decret llei, el Ministeri de Vivenda podrà subscriure acords de la Comissió Bilateral de Seguiment del Conveni de Col·laboració subscrit amb la Comunitat Valenciana per a l'aplicació del Pla Estatal 2005-2008, per a afavorir l'accés dels ciutadans a la vivenda. El finançament de les ajudes per a reparació, rehabilitació i reconstrucció de les vivendes que hagen resultat greument danyades pels successos descrits, s'efectuarà en els termes que es contenen per a estes ajudes en les disposicions del Reial Decret 801/2005, d'1 de juliol, pel qual s'aprova el Pla Estatal 2005-2008, per a afavorir l'accés dels ciutadans a la vivenda, i es finançaran a càrrec de la reserva no territorialitzada regulada en els articles 78.c).2 i 83.3 del reial decret abans esmentat.

Disposició addicional sexta. Fitosanitat dels cultius afectats.

De conformitat amb l'article 15 de la Llei 43/2002, de 20 de novembre, de sanitat vegetal, es qualifiquen d'utilitat pública les mesures de lluita contra plagues que es puguen adoptar en els cultius afectats per a restablir la normalitat fitosanitària, quan les dites mesures siguen necessàries a la llum dels seguiments i controls de plagues efectuats.

Disposició final primera. Títol competencial.

Este reial decret llei es dicta a l'empara del que disposen l'article 149.1. 23a i l'article 29a de la Constitució, sense perjudi de les mesures addicionals i de major protecció que haja adoptat o puga adoptar la Comunitat Valenciana.

Disposició final segona. Facultats de desplegament.

El Govern i els distints titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seues competències, dictaran les disposicions necessàries i establiran els terminis per a l'execució del que estableix este reial decret llei.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

El present reial decret llei entrarà en vigor el mateix dia que es publique en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 19 d'octubre de 2007

JUAN CARLOS R.

El president del Govern en funcions,
MARIA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

18475 LLEI 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental. («BOE» 255, de 24-10-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegen i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

L'article 45 de la Constitució reconeix el dret dels ciutadans a disfrutar d'un medi ambient adequat com a condició indispensable per al desenrotllament de la persona, alhora que estableix que els que incomplisquen l'obligació d'utilitzar racionalment els recursos naturals i la de conservar la naturalesa estaran obligats a reparar el dany causat amb independència de les sancions administratives o penals que també corresponguen.

Este mandat ha sigut objecte de desplegament a través de diferents normes jurídiques que, a pesar de la seua extensió i actualització, no han sigut capaces de previndre la producció reiterada d'accidents de diversa naturalesa que han tingut gravíssimes conseqüències per a l'entorn natural. Això posa de manifest la necessitat de comptar amb una legislació ambiental que instrumente nous sistemes de responsabilitat que previnguen eficaçment els danys mediambientals i, per als casos en què estos arriben a produir-se, asseguren una ràpida i adequada reparació.

A esta necessitat respon la Directiva 2004/35/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, sobre responsabilitat mediambiental en relació amb la prevenció i reparació de danys mediambientals, que esta llei trasllada, incorporant al nostre ordenament jurídic un règim administratiu de responsabilitat ambiental de caràcter objectiu i il·limitat basat en els principis de prevenció i que «qui contamina paga». Es tracta, efectivament, d'un règim administratiu en la mesura en què institueix tot un conjunt de potestats administratives amb l'exercici de les quals l'Administració Pública ha de garantir el compliment de la llei i l'aplicació del règim de responsabilitat que incorpora. Se separa, per tant, de la responsabilitat civil clàssica en què els conflictes entre el causant del dany i el perjudicat es dirimixen en la seu judicial.

La responsabilitat mediambiental és, a més, una responsabilitat il·limitada, perquè el contingut de l'obligació de reparació (o, si és el cas, de prevenció) que assumix l'operador responsable consistix a tornar els recursos naturals danyats al seu estat original, sufragant el total dels costos a què ascendisquen les corresponents accions preventives o reparadores. Al posar l'èmfasi en la restauració total dels recursos naturals i dels servicis que presten, es destaca el valor mediambiental, el qual no es considera satisfet amb una mera indemnització dinerària.

La responsabilitat mediambiental és, finalment, una responsabilitat de caràcter objectiu en què les obligacions d'actuació s'imposen a l'operador al marge de qualsevol culpa, dol o negligència que haja pogut existir en el seu comportament. Es completa d'esta manera el marc legal de protecció dels recursos naturals, perquè els danys mediambientals amb origen en la comissió d'infraccions administratives o penals ja estaven tipificats per les distintes normes sectorials, les quals estipulaven d'ordinari l'obligació de restitució dels perjudicats derivats d'estes actuacions infractores. A més, d'esta manera es fa efectiu el principi que «qui contamina paga» en traslladar els costos derivats de la reparació dels danys mediambientals des de la societat fins als operadors econòmics beneficiaris de l'explotació dels recursos naturals.

La dimensió reparadora del nou règim de responsabilitat mediambiental no ha de menystindre, en cap cas, la seua dimensió preventiva. Ans al contrari, ha de ser objecte d'especial atenció, tant en la seua regulació com en la seua aplicació administrativa, perquè no hi ha millor política conservacionista que la política de prevenció enfront dels danys mediambientals. Esta visió justifica la universalització que de les obligacions en matèria de prevenció i evitació de danys mediambientals realitza la llei,

fent extensiva la seua adopció per a tot tipus d'activitats i enfront de tot tipus de comportaments, tant dolosos o negligents, com merament accidentals o imprevisibles.

II

La llei de responsabilitat mediambiental consta de 49 articles, agrupats en sis capítols, i d'una part final integrada per catorze disposicions addicionals, una transitòria i sis finals, així com de sis annexos. El capítol I s'ocupa de les disposicions generals regulant, en primer lloc, l'objecte de la llei i les definicions. Com ja és comú a altres normes comunitàries, les definicions exercixen un paper clau a l'hora de delimitar l'àmbit d'aplicació de la norma. Això és especialment rellevant en la Directiva 2004/35/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, i, per extensió, en la llei. No tots els recursos naturals estan protegits per esta llei. Tan sols ho estan aquells que tenen cabuda en el concepte de dany mediambiental, a saber: els danys a les aigües; els danys al sòl; els danys a la ribera del mar i de les rieres; i els danys a les espècies de la flora i de la fauna silvestres presents permanentment o temporalment a Espanya, així com als hàbitats de totes les espècies silvestres autòctones. En queden exclosos els danys a l'aire i els denominats danys tradicionals, és a dir els danys a les persones i als seus béns (llevat que estos últims constituïsquen un recurs natural). Igualment, no tots els danys que patisquen estos recursos naturals generaran responsabilitat mediambiental. Perquè la llei pugja ser aplicada, s'haurà d'estar en presència d'amenaques de danys o de danys pròpiament dits que produïsquen efectes adversos significatius sobre el recurs natural. En el cas dels sòls el concepte de dany inclou, a més, els riscos significatius que es produïsquen efectes adversos sobre la salut humana.

La delimitació de l'àmbit d'aplicació de la llei es completa amb les previsions de l'article 3, el qual combina tres elements per a dur a terme esta delimitació: el tipus d'activitat econòmica o professional de la qual es tracte; la classe de mesura que haja d'adoptar l'operador i la naturalesa de la responsabilitat en què este pugja haver incorregut. Resulten així tres àmbits distints que es poden descriure en els termes següents:

a) L'article 3 regula, en primer lloc, un règim de responsabilitat objectiva en virtut del qual l'operador que exercisca una activitat econòmica o professional de les enumerades en l'annex III i ocasione danys mediambientals o amenaces que els dits danys es produïsquen haurà d'adoptar les mesures de prevenció, d'evitació o de reparació regulades en la llei.

b) En segon lloc, es regula un règim de responsabilitat també objectiu però d'abast sectorial més ampli, el qual afecta les amenaces de danys mediambientals ocasionats per qualsevol tipus d'activitat econòmica o professional, estiga inclosa o no en l'annex III de la llei. Este règim, que posseïx menor contingut d'obligacions ja que només requereix l'adopció de mesures de prevenció de danys mediambientals o d'evitació de nous danys mediambientals, constituïx una novetat respecte al que preveu la directiva.

c) En tercer lloc, es regula un règim de responsabilitat subjectiva que inclou els danys i les amenaces de danys mediambientals ocasionats per qualsevol tipus d'activitat econòmica o professional, estiga inclosa o no en l'annex III de la llei, i que obliga a adoptar les mesures de prevenció, d'evitació i de reparació regulades per la llei. La novetat d'este règim respecte a la regulació que du a terme la directiva consistix en l'ampliació dels recursos naturals que són objecte de la seua protecció. La directiva comunitària només preveu la inclusió dels hàbitats i de les espècies protegits, mentres que la llei la fa extensiva també als danys al sòl i a l'aigua, així com a la ribera del mar i a les rieres, i augmenta així el nivell de protecció de la

norma, en sintonia amb el ja exigint per la legislació espanyola en la matèria.

El caràcter objectiu del règim de responsabilitat mediambiental es reforça amb una presumpció per virtut de la qual es considera que les activitats econòmiques o professionals de l'annex III han causat el dany o l'amenaça que el dany es produïska quan atenent la seua naturalesa intrínseca o la forma en què han sigut exercides siguen apropiades per a causar-lo.

Finalment, el mateix article 3 delimita determinades activitats i determinats danys que queden exclosos en tot cas de la llei i identifica en quins supòsits els danys ocasionats per contaminació difusa faran entrar en joc els mecanismes de responsabilitat mediambiental. Per la seua banda, l'article 4 defineix l'aplicació temporal de la responsabilitat, establint que la llei no s'aplicarà als danys mediambientals si han transcorregut més de trenta anys des que va tindre lloc l'emissió, el succés o l'incident que els va causar.

Qüestió especialment rellevant dins del capítol I és la relativa a la regulació de la concurrència de normes en matèria de responsabilitat, tenint en compte la pluralitat de règims actualment existents –de distinta naturalesa– a través dels quals es pot exigir la reparació dels danys ocasionats al medi ambient. A este respecte, l'article 5 declara la no-aplicació de la llei per a reparar els danys que patisquen els particulars en les seues persones, béns i drets (danys no mediambientals), però disposa, a fi d'evitar la doble recuperació de costos, que estos perjudicats no podran exigir reparació pels danys que se'ls haja irrogat en la mesura en què estos queden reparats per l'aplicació d'esta llei. I és que ocorre que, de vegades, estos danys tenen la naturalesa pròpia dels danys mediambientals, i en este cas, la seua reparació sí que pot dur-se a terme d'acord amb esta llei. Per esta raó, els danys no mediambientals són regulats en un article independent, en què s'explicita que estos danys estan exclosos de l'àmbit de protecció de la llei excepte en els supòsits en què tinguen la condició simultània de bé mediambiental i bé de propietat o titularitat privada, i en este cas la seua reparació es pot realitzar a l'empara del que preveu esta llei.

Per la seua banda, l'article 6 s'ocupa dels supòsits de concurrència de responsabilitat mediambiental amb la responsabilitat que pugua derivar-se de la comissió d'infraccions o delictes. A este efecte, el precepte consagra la compatibilitat entre la responsabilitat mediambiental i les sancions administratives o penals que puguen imposar-se i defineix les regles que s'hauran d'observar en els supòsits en què concórrega la tramitació d'un procediment dels regulats en esta llei amb altres que tinguen com a objecte la imposició de sancions administratives o penals. La llei garanteix en tot moment una intervenció eficaç en matèria de prevenció a fi que esta no es veja obstaculitzada per condicionants competencials o jurisdiccionals. A més, assegura que s'evite en tot cas la doble recuperació de costos i respecta en tot moment l'àmbit d'actuació de la potestat sancionadora de l'Administració i el del poder punitiu dels tribunals.

L'article 7 s'ocupa de les competències administratives, establint amb caràcter general la competència autonòmica per a executar la llei, encara que salvaguardant les competències que la legislació d'aigües i la de costes atribueixen a l'Administració General de l'Estat per a protegir els béns de domini públic de titularitat estatal. A més, i en atenció al caràcter supraautonòmic que poden tindre els danys mediambientals, la llei reforça l'obligació de col·laboració entre administracions públiques per a aconseguir la millor i més eficaç aplicació de la llei i imposa l'obligació de sol·licitar un informe a aquelles administracions amb competències o interessos que puguen veure's afectats per la intervenció d'altres administracions en l'aplicació de la llei. Finalment, i com a previsió davant de grans catàstrofes, el precepte reconeix

la facultat de l'Administració General de l'Estat per a, amb caràcter excepcional i quan així ho requerisquen motius d'extraordinària gravetat o urgència, promoure, coordinar o adoptar totes les mesures que siguen necessàries per a evitar danys mediambientals irreparables o per a protegir la salut humana, amb la col·laboració de les comunitats autònomes i d'acord amb les seues competències respectives.

La llei preserva en tot cas la facultat autonòmica per a desplegar les bases estatals i per a, a més, adoptar normes addicionals de protecció. En concret, la disposició addicional segona reconeix expressament la possibilitat que les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seues competències, adopten decisions més exigents en matèria de prevenció, evitació o reparació de danys mediambientals, incloent-hi la potestat de tipificar noves infraccions i sancions, i també que sotmeten altres activitats o altres subjectes al règim de responsabilitat establert en esta llei, sense perjudi de les exclusions adoptades pel legislador bàsic, com les recollides en la disposició addicional segona o en la disposició addicional desena.

III

El capítol II conté les regles sobre atribució de responsabilitats, i consagra en l'article 9 l'obligació dels operadors que exercisquen activitats professionals o econòmiques d'adoptar les mesures de prevenció, d'evitació i de reparació i la de sufragar el seu cost, siga quina siga la seua quantia, quan així resulte com a conseqüència de l'aplicació de la llei. Addicionalment, s'imposa a l'operador un deure genèric de col·laboració amb l'Administració i l'obligació concreta de comunicar aquelles amenaces de dany mediambiental o aquells danys mediambientals de què tinga coneixement. El caràcter objectiu de la responsabilitat mediambiental de l'operador és novament reforçat en este article a través d'una segona presumpció d'acord amb la qual el compliment de les condicions imposades en qualssevol títols administratius l'obtenció dels quals siga necessària per al desenrotllament de les activitats de l'annex III no exonera l'operador de la responsabilitat mediambiental en què pugua incórrer. Presumpció que falla en els supòsits regulats en l'article 14, on és la mateixa Administració Pública qui autoritza un dany ambiental la causa del qual resulta tolerable. El capítol II incorpora addicionalment regles particulars per als supòsits en què la responsabilitat recaiga sobre un grup de societats, i en este cas s'aplicarà el que preveu l'article 42.1 del Codi de Comerç, i per als casos en què hi ha una pluralitat de responsables, i en este cas entraran en joc les regles de la responsabilitat mancomunada sempre que es prove la participació de l'operador en la causa del dany. També s'incorporen normes per a la identificació dels subjectes obligats a satisfer els deutes dineraris en els casos de mort o extinció de l'operador responsable, així com en els supòsits de responsables solidaris i subsidiaris.

Les regles dels articles 14, 15 i 16 aborden els supòsits en què l'operador no està obligat a sufragar els costos de les mesures preventives i reparadores. Estos preceptes també identifiquen els mitjans a través dels quals podrà recuperar els costos en què haja incorregut per aplicació de la llei, tal com exigeix la directiva. L'article 14 no incorpora causes d'exempció de la responsabilitat, perquè l'operador està obligat en tot moment a adoptar les mesures de prevenció, d'evitació o de reparació dels danys ambientals. Ocorre, no obstant això, que quan concorren les circumstàncies previstes en els apartats 1 i 2 de l'article 14, l'operador pot recuperar el cost en què haja incorregut a l'adoptar estes mesures. Les circumstàncies previstes en l'apartat 1 són l'actuació d'un tercer alié a l'àmbit de l'organització de l'activitat de què es tracte i independent d'esta, a pesar d'existir mesures de seguretat adequades, i el compliment d'una orde o una instrucció obligatòria

dictada per una autoritat pública. Les dos circumstàncies de l'apartat 2 només alliberen del cost en què haja incorregut l'operador a l'adoptar mesures reparadores i únicament operen quan no hi ha hagut dol, culpa o negligència per la seua banda. La primera, que trenca la presumpció de l'article 9, es pot al·legar quan l'emissió o el fet que siga causa directa del dany mediambiental constituïsquen l'objecte exprés i específic d'una autorització administrativa atorgada de conformitat amb la normativa aplicable a les activitats enumerades en l'annex III. Es requerix, a més, que l'operador s'haja ajustat estrictament en l'exercici de l'activitat a les determinacions o condicions establides a este efecte en la referida autorització i a la normativa vigent en el moment de produir-se l'emissió o el fet causant del dany mediambiental. Quant a la segona circumstància de l'article 14.2, es pot al·legar quan l'operador prove que el dany mediambiental va ser causat per una activitat, una emissió o la utilització d'un producte que, en el moment de realitzar-se o utilitzar-se, no eren considerats com a potencialment perjudicials per al medi ambient d'acord amb l'estat dels coneixements científics i tècnics existents en aquell moment. Quant a les vies per a la recuperació dels costos, en els supòsits de l'apartat 1 de l'article 14 l'operador haurà de reclamar contra el tercer causant del dany o exigir de l'administració que ha dictat l'orde la corresponent indemnització, per mitjà de l'exercici de les accions corresponents d'acord amb el que disposa la legislació civil o administrativa aplicable en cada cas. En els supòsits de l'apartat 2 de l'article 14, els costos es restituïran, bé a través del Fons Estatal de Reparació de Danys Mediambientals regulat en l'article 34, bé a través dels instruments que prevegen les normes que es dicten en desplegament de la llei.

IV

El capítol III desenrotlla les obligacions dels operadors en matèria de prevenció, d'evitació i de reparació, així com les obligacions que corresponen a les administracions públiques i les potestats que els reconeix la llei per a complir-les. D'acord amb el que disposen els articles 17 i 18, davant d'una amenaça de producció d'un dany mediambiental derivat de qualsevol activitat econòmica o professional, l'operador té l'obligació d'adoptar les mesures de prevenció i d'evitació, i la de comunicar el succés a l'autoritat competent, la qual podrà requerir l'operador perquè li subministre informació addicional o perquè adopte estes mesures. Igualment podrà proporcionar-li instruccions sobre la manera com haurà d'executar les dites mesures o, si és el cas, executar-les a costa seua quan concórreguen les circumstàncies previstes en la llei.

Segons el que estableix l'article 19, davant d'un supòsit de dany mediambiental derivat d'una activitat professional de les enumerades en l'annex III de la llei, l'operador té l'obligació d'adoptar les mesures de reparació corresponents i la de comunicar el succés a l'autoritat competent. Si el dany deriva d'activitats diferents de les enumerades en l'annex III, l'operador només ha de complir les obligacions mencionades quan hi haja culpa o negligència. L'article 20 imposa sobre l'operador l'obligació d'elaborar una proposta de mesures reparadores d'acord amb els criteris de l'annex II i de sotmetre-la a l'autoritat competent, a la qual correspondrà aprovar-les formalment i, si és el cas, prioritzar l'orde en què estes mesures seran executades. D'altra banda, i igual que en els supòsits d'amenaça de dany, l'Administració es reserva la facultat per a requerir informació addicional a l'operador, per a exigir-li que adopte mesures de caràcter urgent o per a adoptar-les ella mateixa, per a requerir-li l'adopció de les mesures reparadores, per a donar-li instruccions sobre la forma en què ha d'adoptar-les o, finalment, per a executar subsidiàriament estes mesures a costa de

l'operador quan concórreguen les circumstàncies previstes en la llei.

El capítol III es tanca amb dos previsions normatives. D'una banda, l'article 22 arreplega les potestats que la llei reconeix a l'Administració perquè esta vetle perquè l'operador complisca les obligacions que li imposa la llei de responsabilitat mediambiental, identificant les actuacions administratives que hauran de posar-se en pràctica en els casos en què l'operador incomplisca les seues obligacions. En segon lloc, l'article 23 habilita l'actuació directa de l'Administració per a executar per si mateixa les mesures de prevenció, d'evitació de nous danys o de reparació previstes en esta llei, quan així ho requerisca la més eficaç protecció dels recursos naturals i concórreguen circumstàncies que ho justifiquen.

V

El capítol IV s'ocupa de les garanties financeres la constitució de les quals és requisit imprescindible per a l'exercici de les activitats professionals relacionades en l'annex III de la llei. Per mitjà d'estes es pretén assegurar que l'operador disposarà de recursos econòmics suficients per a fer front als costos derivats de l'adopció de les mesures de prevenció, d'evitació i de reparació dels danys mediambientals. L'article 24 atribuïx a l'autoritat competent la responsabilitat d'establir la quantia de la garantia financera per a cada tipus d'activitat, en funció de la intensitat i l'extensió del dany que es puga ocasionar, d'acord amb el criteris que es fixen reglamentàriament. La determinació d'esta quantia haurà de ser realitzada d'acord amb la metodologia per a l'avaluació econòmica de la reparació dels danys mediambientals, l'elaboració de la qual preveu igualment l'apartat 3 i l'aprovació de la qual és competència del Govern de la Nació, a fi de dotar-la d'un caràcter bàsic que assegure la seua aplicació uniforme en el conjunt de l'Estat.

L'article 24 estableix fins a tres modalitats de garanties financeres, les quals podran constituir-se alternativament o complementàriament entre si. Estes modalitats són les següents:

- a) La subscripció d'una pòlissa d'assegurança amb una entitat asseguradora autoritzada per a operar a Espanya. En este cas, correspondran al Consorci de Compensació d'Assegurances les funcions a què es referix l'article 33.
- b) L'obtenció d'un aval, concedit per alguna entitat financera autoritzada a operar a Espanya.
- c) La constitució d'una reserva tècnica per mitjà de la dotació d'un fons «ad hoc» per a respondre dels eventuals danys mediambientals de l'activitat amb materialització en inversions financeres abonades pel sector públic.

La resta d'articles fixen les regles que hauran de regir la constitució i el funcionament d'estes garanties; estableixen els riscos i els costos que quedaran coberts per estes; determinen les regles sobre la seua vigència i els límits quantitius de les garanties; i, finalment, identifiquen els subjectes responsables de constituir les garanties i els operadors que queden exempts d'esta obligació. Esta exempció beneficia aquells operadors que realitzen activitats susceptibles d'ocasionar un dany la reparació del qual siga avaluada per una quantitat inferior a 300.000 euros i a aquells altres en què la reparació dels danys estiga compresa entre 300.000 i 2.000.000 euros i acrediten estar adherits amb caràcter permanent a un sistema de gestió i auditoria mediambientals. Esta exempció també aconseguix la utilització amb fins agropecuaris i forestals dels productes fitosanitaris i biocides a què es referixen les lletres c) i d) de l'apartat 8 de l'annex III. Finalment, es preveu la intervenció del Consorci de Compensació d'Assegurances per a la gestió del Fons de compensació de danys mediambientals, el qual es constituirà

amb les aportacions dels operadors que contracten una assegurança. El dit Fons estarà destinat a prolongar l'extensió de l'assegurança per a les responsabilitats assegurades en la pòlissa original i per a aquells danys que, hagen sigut causats per les activitats autoritzades durant el període d'autorització i es manifesten o reclamen després del transcurs dels períodes de manifestació o reclamació admesos en la pòlissa d'assegurança i dins d'un nombre d'anys, després de finalitzar la vigència de la pòlissa, igual a aquell en què la dita pòlissa haja estat en vigor, l'esmentada pòlissa, amb el límit màxim de 30 anys a què es referix l'article 4. A càrrec del mateix Fons, a més, el Consorci atindrà les obligacions que corresponguen a aquells operadors que hagen subscrit una pòlissa d'assegurança i l'entitat asseguradora de la qual haja sigut declarada en concurs o estiga subjecta a un procediment de liquidació intervinguda o que esta haja sigut assumida pel mateix Consorci de Compensació d'Assegurances.

Com a complement al sistema de garanties financeres, l'article 34 crea un Fons estatal de reparació de danys mediambientals que serà gestionat pel Ministeri de Medi Ambient i que es dotarà amb recursos procedents dels Pressupostos Generals de l'Estat. Este Fons sufragarà els costos derivats de les mesures reparadores dels béns de domini públic de titularitat estatal en aquells supòsits en què s'apliquen les causes d'inexigibilitat de l'obligació de sufragar els costos regulats en els articles 14.2 i 15.2. Es tracta, d'altra banda, d'un Fons que queda obert a la participació de les comunitats autònomes a través dels instruments de col·laboració previstos en la legislació vigent.

VI

El capítol V de la Llei s'ocupa del règim d'infraccions i sancions. A diferència del que ocorre en el règim de responsabilitat mediambiental, on el concepte d'operador engloba tant persones privades com públiques, el règim sancionador de la Llei únicament preveu la imposició de sancions a persones físiques i jurídiques privades. Les infraccions tipificades en l'article 37 definixen aquells comportaments que constituïxen incompliments de les obligacions que la Llei imposa als operadors, agrupant-les en dos categories, molt greus i greus, atesos els perjudicis, majors o menors, que per als recursos naturals puguen derivar-se d'estes conductes. Les sancions, per la seua banda, preveuen multes que oscil·len entre els 50.001 i els 2.000.000 d'euros, en el cas d'infracció molt greu, i entre els 10.001 i els 50.000 euros, en el cas de les infraccions greus. A més, es preveu en ambdós casos la possibilitat de suspendre l'autorització concedida a l'operador per un període màxim de dos anys en les infraccions molt greus i d'un en el cas d'infraccions greus.

El capítol VI s'ocupa de les disposicions de naturalesa procedimental. L'obligació d'adoptar les mesures de prevenció, d'evitació i de reparació dels danys mediambientals emana directament de l'aplicació de la Llei. No obstant això, quan l'Administració intervinga en l'exigència de la responsabilitat mediambiental determinant el subjecte responsable o les mesures que han de ser adoptades, haurà de fer-ho seguint la corresponent via procedimental. La Llei no regula el dit procediment, qüestió que correspon a les comunitats autònomes, i es limita a establir determinades garanties procedimentals que tenen el seu origen, en la majoria de casos, en la mateixa directiva. En concret, l'article 41 regula les formes d'iniciació dels procediments d'exigència de responsabilitat mediambiental, distingint dos possibilitats:

a) Iniciació a instàncies de part, ja siga per mitjà de sol·licitud del mateix operador, ja siga a través de

sol·licitud formalitzada per qualsevol interessat diferent de l'operador.

b) D'ofici, bé per iniciativa de la mateixa autoritat competent, bé per petició d'una altra administració pública o bé per denúncia.

La peculiaritat més destacada prové dels supòsits en què la sol·licitud d'intervenció pública prové d'un particular interessat diferent de l'operador. Estos interessats són aquells titulars de béns, drets o interessos legítims que puguen resultar afectats pel dany mediambiental o per l'amenaça que este es produïsca, així com aquelles organitzacions que tinguen entre els seus fins la protecció del medi ambient. En altres paraules, els interessats de l'article 31 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, així com les persones jurídiques sense ànim de lucre que complisquen els requisits següents:

a) Que tinguen entre els fins acreditats en els seus estatuts la protecció del medi ambient en general o la d'algun dels seus elements en particular.

b) Que s'hagueren constituït legalment almenys dos anys abans de l'exercici de l'acció i que exercisquen de forma activa les activitats necessàries per a aconseguir els fins previstos en els seus estatuts.

c) Que segons els seus estatuts desenrotllen la seua activitat en un àmbit territorial que resulte afectat pel dany mediambiental o l'amenaça de dany.

Les sol·licituds que formulen estos interessats hauran d'adequar-se al que disposa esta llei i donaran lloc a l'obertura del procediment administratiu d'exigència de responsabilitat mediambiental. El dit procediment haurà de ser degudament regulat per cada administració pública i haurà de respectar en tot cas les garanties fixades per la directiva comunitària, a saber: dret de l'interessat a formular observacions i aportar dades; evacuació del tràmit d'audiència a l'operador i als altres interessats; i obligació de resoldre de manera motivada i amb notificació expressa al sol·licitant i als altres interessats en el termini màxim de tres mesos. Com a contrapés al valor jurídic que s'atorga a les sol·licituds d'exigència de responsabilitat formulades pels interessats i per a evitar un ús espuri o abusu d'esta figura legal, la Llei reconeix la potestat de l'administració pública competent per a denegar aquelles sol·licituds que siguen manifestament infundades o abusives.

També dins del capítol VI s'establix la possibilitat d'adoptar mesures provisionals durant la tramitació del procediment, es regula el contingut bàsic de la resolució del procediment d'exigència de responsabilitat mediambiental, incloent-hi la possibilitat de la terminació convencional, s'aborda la regulació dels mitjans d'execució forçosa i es fixa el termini per a l'exercici d'accions de repetició per part de l'Administració destinades a recuperar els costos en què haja pogut incórrer com a conseqüència de l'adopció de les mesures de prevenció, d'evitació i de reparació. Este termini queda fixat en cinc anys.

VII

Quant a la part final de la Llei, la disposició addicional primera declara l'aplicabilitat preferent de la legislació reguladora de les situacions d'emergència, tant civils com sanitàries, enfront del règim de responsabilitat regulat en esta llei; la segona sanciona l'aplicació preferent de qualsevol altra norma que continga obligacions en matèria de responsabilitat mediambiental més exigents que les establides en esta llei; la tercera reconeix el dret de l'operador a limitar la seua responsabilitat d'acord amb el que disposa la legislació internacional sobre reclamacions de dret marítim; la quarta s'ocupa dels danys no mediambientals ocasionats per organismes modificats genèticament; la quinta

establix l'obligació de les administracions públiques de facilitar al Ministeri de Medi Ambient les dades i informacions arrellegades en l'annex VI de la llei per a l'adequat compliment de les obligacions establides en la normativa comunitària aplicable; la sexta declara d'interés social l'ocupació de determinats béns i drets de titularitat privada; la setètima preveu la inexigibilitat de la garanties financeres obligatòries per a les persones jurídiques públiques; l'octava reconeix la legitimació del Ministeri Fiscal per a intervindre en els processos contenciosos administratius en què es ventilen causes que tinguen el seu origen en l'aplicació d'esta llei; la novena fa extensiva l'aplicació de les regles sobre reparació de danys mediambientals contingudes en l'annex II a qualsevol obligació de reparació d'este tipus de danys amb independència de quin siga l'origen legal de la dita obligació; la desena concreta el règim de responsabilitat mediambiental de les obres públiques; l'onzena estableix un procediment per a l'avaluació de l'aplicació de la llei; la dotzena regula la revisió dels llindars establits per a l'exempció de l'obligació de constituir garanties financeres; la tretzena introduïx l'obligació de reparar els danys mediambientals causats en l'exterior de la Unió Europea; i la catorzena regula la compensació dels afectats per la ruptura de la presa de Tous.

La disposició transitòria única declara la no-aplicació de la llei als danys causats per una emissió, un succés o un incident produït abans de la seua entrada en vigor o als causats per una emissió, un succés o un incident que s'haja produït després de l'entrada en vigor d'esta llei, quan estos es deriven d'una activitat específica realitzada i concloua abans de la dita data.

Les disposicions finals, finalment, s'ocupen de la definició dels títols de competències; fan explícita la labor de transposició de Dret Comunitari que realitza la llei; autoritzen el Govern a realitzar el desplegament reglamentari de la llei; estableixen les normes que hauran d'observar-se per a fixar el calendari temporal d'aplicació de les obligacions sobre garanties financeres; regulen la cooperació entre l'Estat i les comunitats autònomes per a l'execució de la llei, i fixen com a entrada en vigor de la llei, l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado», retrotraient els seus efectes al 30 d'abril de 2007, excepte en allò que s'ha disposat en els capítols IV i V.

Quant als annexos, l'I estableix els criteris d'acord amb els quals s'haurà de determinar si un dany a una espècie silvestre o a un hàbitat és o no és significatiu. L'annex II s'ocupa de la reparació del dany mediambiental. El III enumera les activitats professionals a què es referix l'article 3.1 de la llei. Els annexos IV i V enumeren els convenis internacionals a què fan referència els articles 3.5.a) i 3.5.b), respectivament. Finalment l'annex VI descriu la informació i les dades a què es referix la disposició addicional quinta.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Esta llei regula la responsabilitat dels operadors de previndre, evitar i reparar els danys mediambientals, de conformitat amb l'article 45 de la Constitució i amb els principis de prevenció i que «qui contamina paga».

Article 2. *Definicions.*

A l'efecte de la present llei, es considerarà:

1. «Dany mediambiental»:

a) Els danys a les espècies silvestres i als hàbitats, és a dir, qualsevol dany que produïska efectes adversos sig-

nificatius en la possibilitat d'aconseguir o de mantindre l'estat favorable de conservació d'eixos hàbitats o espècies. El caràcter significatiu d'eixos efectes s'avaluarà en relació amb l'estat bàsic, tenint en compte els criteris exposats en l'annex I.

Els danys a les espècies i als hàbitats no inclouran els efectes adversos prèviament identificats, derivats d'un acte de l'operador expressament autoritzat a l'empara del que estableixen les normes següents:

1r. L'article 6.3 i 4 o l'article 13 del Reial Decret 1997/1995, de 7 de desembre, pel qual s'estableixen mesures per a contribuir a garantir la biodiversitat per mitjà de la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres.

2n. La normativa, estatal o autonòmica, en matèria de muntanyes, de caça i de pesca continental, en el marc del que ha establert l'article 28 de la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres.

b) Els danys a les aigües, entesos com qualsevol dany que produïska efectes adversos significatius tant en l'estat ecològic, químic i quantitatiu de les masses d'aigua superficials o subterrànies, com en el potencial ecològic de les masses d'aigua artificials i molt modificades.

A estos efectes caldrà ajustar-se a les definicions que estableix la legislació d'aigües.

No tindran la consideració de danys a les aigües els efectes adversos als quals se'ls puga aplicar l'article 4.7 de la Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües.

c) Els danys a la ribera del mar i de les rieres, entesos com qualsevol dany que produïska efectes adversos significatius sobre la seua integritat física i adequada conservació, així com també aquells altres que impliquen dificultat o impossibilitat d'aconseguir o mantindre un adequat nivell de qualitat d'aquella.

d) Els danys al sòl, és a dir, qualsevol contaminació del sòl que supose un risc significatiu que es produïsquen efectes adversos per a la salut humana o per al medi ambient deguts al depòsit, abocament o introducció directes o indirectes de substàncies, preparats, organismes o microorganismes en el sòl o en el subsòl.

2. «Danys»: El canvi advers i mesurable d'un recurs natural o el perjudici d'un servei de recursos naturals, tant si es produïx directament com indirectament.

Queden inclosos en el concepte de dany aquells danys mediambientals que hagen sigut ocasionats pels elements transportats per l'aire.

3. «Risc»: Funció de la probabilitat que ocorrega un succés i de la quantia del dany que pot provocar.

4. «Espècies silvestres»: Les espècies de la flora i de la fauna que estiguen mencionades en l'article 2.3 a) de la Directiva 2004/35/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, sobre responsabilitat mediambiental en relació amb la prevenció i reparació de danys mediambientals o que estiguen protegides per la legislació comunitària, estatal o autonòmica, així com pels Tractats Internacionals en què Espanya siga part, que es troben en estat silvestre en el territori espanyol, tant amb caràcter permanent com estacional. En particular, les espècies incloses en el Catàleg Nacional d'Espècies Amenaçades o en els catàlegs d'espècies amenaçades establits per les comunitats autònomes en els seus respectius àmbits territorials.

Queden excloses de la definició anterior les espècies exòtiques invasores, entenen-se per tals aquelles introduïdes deliberadament o accidentalment fora de la seua àrea de distribució natural i que resulten una amenaça per als hàbitats o les espècies silvestres autòctones.

5. «Hàbitat»: Les zones terrestres o aquàtiques diferenciades per les seues característiques geogràfiques, abiòtiques i biòtiques, i que estiguen mencionades en l'article 2.3 b) de la Directiva 2004/35/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, sobre responsabilitat mediambiental en relació amb la prevenció i reparació de danys mediambientals, o que estiguen protegides per altres normes comunitàries, per la legislació estatal o autonòmica, o pels Tractats Internacionals en què Espanya siga part.

6. «Estat de conservació»:

a) Pel que fa a un hàbitat, la suma d'influències que actuen sobre este i sobre les seues espècies típiques, que puguen afectar a llarg termini la seua distribució natural, la seua estructura i les seues funcions, així com a la supervivència a llarg termini de les seues espècies típiques en l'àrea de distribució natural d'eixa hàbitat en el territori espanyol.

L'estat de conservació d'un hàbitat es considerarà «favorable» quan es complisquen totes les condicions següents:

1a. Que la seua àrea de distribució natural i les zones que comprega eixa extensió siguen estables o estiguen en creixement.

2a. Que concórreguen l'estructura específica i les funcions necessàries per al seu manteniment a llarg termini i siga probable que estes vagen a continuar concorrent en un futur previsible.

3a. Que l'estat de conservació de les seues espècies típiques siga favorable, tal com es definix en la lletra b).

b) Pel que fa a una espècie, la suma d'influències que actuen sobre esta que puguen afectar la seua distribució a llarg termini i a l'abundància de les seues poblacions en l'àrea de distribució natural d'eixa espècie en el territori espanyol.

L'estat de conservació d'una espècie es considerarà «favorable» quan es complisquen totes les condicions següents:

1a. Que les dades de dinàmica de població per a l'espècie que es tracte indiquen que s'està mantenint a llarg termini com a component viable dels seus hàbitats.

2a. Que l'àrea de distribució natural d'eixa espècie no s'estiga reduint ni siga probable que vaja a reduir-se en un futur previsible.

3a. Que existisca un hàbitat prou ampli per a mantindre les seues poblacions a llarg termini i siga probable que continue existint.

7. «Aigües»: Totes les aigües continentals, tant superficials com subterrànies, costaneres i de transició definides en el text refós de la Llei d'Aigües, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, així com la resta d'elements que formen part del domini públic hidràulic.

8. «Ribera del mar i de les ries»: Els béns de domini públic maritimoterrestre regulats en l'article 3.1 de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costes.

9. «Sòl»: La capa superior de l'escorça terrestre, situada entre la capa rocosa i la superfície, compost per partícules minerals, matèria orgànica, aigua, aire i organismes vius i que constituïx la interfície entre la terra, l'aire i l'aigua, la qual cosa li conferix capacitat d'exercir tant funcions naturals com d'ús. No tindran esta consideració aquells permanentment coberts per una làmina d'aigua superficial.

10. «Operador»: Qualsevol persona física o jurídica, pública o privada, que exercisca una activitat econòmica o professional o que, en virtut de qualsevol títol, controle la dita activitat o tinga un poder econòmic determinant sobre el seu funcionament tècnic. Per a la seua determinació es tindrà en compte el que la legislació sectorial, estatal o autonòmica, dispose per a cada activitat sobre

els titulars de permisos o autoritzacions, inscripcions registrals o comunicacions a l'Administració.

Sense perjudi del que preveu l'article 14.1.b), no queden inclosos en este concepte els òrgans de contractació de les administracions públiques quan exercisquen les prerrogatives que els reconeix la legislació sobre contractació pública en relació amb els contractes administratius o d'una altra naturalesa que hagen subscript amb qualsevol classe de contractista, que serà qui tinga la condició d'operador a l'efecte del que establix esta llei.

11. «Activitat econòmica o professional»: Tota aquella realitzada en ocasió d'una activitat d'índole econòmica, un negoci o una empresa, amb independència del seu caràcter públic o privat i que tinga o no fins lucratius.

12. «Emissió»: L'alliberament en el medi ambient, derivada d'activitats humanes, de substàncies, de preparats, d'organismes o de microorganismes.

13. «Amenança imminent de danys»: Una probabilitat suficient que es produïsquen danys mediambientals en un futur pròxim.

14. «Mesura preventiva» o «mesura de prevenció»: Aquella adoptada com a resposta a un succés, a un acte o a una omisió que haja suposat una amenaça imminent de dany mediambiental, a fi d'impedir la seua producció o de reduir al màxim el dit dany.

15. «Mesura d'evitació de nous danys»: aquella que, ja produït un dany mediambiental, tinga com a finalitat limitar o impedir majors danys mediambientals, controlant, contenint o eliminant els factors que han originat el dany, o fent front a estos de qualsevol altra manera.

16. «Mesura reparadora» o «mesura de reparació»: Tota acció o conjunt d'accions, incloent-hi les de caràcter provisional, que tinga com a objecte reparar, restaurar o reemplaçar els recursos naturals i servicis de recursos naturals danyats, o facilitar una alternativa equivalent a estos segons el que preveu l'annex II.

17. «Recurs natural»: Les espècies silvestres i els hàbitats, l'aigua, la ribera del mar i de les ries i el sòl.

18. «Servicis de recursos naturals»: Les funcions que exercix un recurs natural en benefici d'un altre recurs natural o del públic.

19. «Estat bàsic»: Aquell en què, si no s'haguera produït el dany mediambiental, s'haurien trobat els recursos naturals i els servicis de recursos naturals en el moment en què van patir el dany, considerat a partir de la millor informació disponible.

20. «Recuperació», incloent-hi la «recuperació natural»: Tractant-se de les aigües i de les espècies silvestres i els hàbitats, el retorn dels recursos naturals i els servicis de recursos naturals danyats al seu estat bàsic; tractant-se dels danys al sòl, a més, l'eliminació de qualsevol risc significatiu que es produïsquen efectes adversos per a la salut humana.

21. «Costos»: Tot gasto justificat per la necessitat de garantir una aplicació adequada i eficaç d'esta llei davant d'un supòsit de dany mediambiental o d'amenança de dany mediambiental, siga quina siga la seua quantia. En particular, queden compresos tots els gastos que comporte la correcta execució de les mesures preventives, les d'evitació de nous danys i les reparadores; els d'avaluació dels danys mediambientals i de l'amenança imminent que estos danys ocorreguen; els dirigits a establir les opcions d'acció possible i a triar les més adequades; els generats per a obtindre totes les dades pertinents i els encaminats a garantir el seguiment i la supervisió. Entenen compresos, entre estos gastos, els costos administratius, jurídics, i d'activitats materials i tècniques necessàries per a l'exercici de les accions esmentades.

22. «Autoritat competent»: Aquella encarregada d'exercir les comeses previstes en la present llei, que designen en el seu àmbit respectiu de competències l'Administració General de l'Estat, les comunitats autòno-

mes i les ciutats de Ceuta i Melilla per a l'execució d'esta llei, d'acord amb el que disposa l'article 7.

23. «Públic»: Qualsevol persona física o jurídica, així com les seues associacions, organitzacions i grups constituïts d'acord amb la normativa que els siga aplicable.

Article 3. Àmbit d'aplicació.

1. Esta llei s'aplicarà als danys mediambientals i a les amenaces imminents que estos danys ocorreguen, quan hagen sigut causats per les activitats econòmiques o professionals enumerades en l'annex III, encara que no existisca dol, culpa o negligència.

Es presumirà, excepte si hi ha prova en contra, que una activitat econòmica o professional de les enumerades en l'annex III ha causat el dany o l'amenaça imminent que el dit dany es produïska quan, atesa la seua naturalesa intrínseca o la forma en què s'ha desenrotllat, siga apropiada per a causar-lo.

2. Esta llei també s'aplicarà als danys mediambientals i a les amenaces imminents que estos danys ocorreguen, quan hagen sigut causats per les activitats econòmiques o professionals diferents de les enumerades en l'annex III, en els termes següents:

a) Quan hi haja dol, culpa o negligència, seran exigibles les mesures de prevenció, d'evitació i de reparació.

b) Quan no hi haja dol, culpa o negligència, seran exigibles les mesures de prevenció i d'evitació.

3. Esta llei només s'aplicarà als danys mediambientals, o a l'amenaça imminent d'estos danys, causats per una contaminació de caràcter difús, quan siga possible establir un vincle causal entre els danys i les activitats d'operadors concrets.

4. Esta llei no s'aplicarà als danys mediambientals ni a les amenaces imminents que estos danys es produïsquen quan hagen sigut ocasionats per alguna de les causes següents:

a) Un acte derivat d'un conflicte armat, d'hostilitats, de guerra civil o d'una insurrecció.

b) Un fenomen natural de caràcter excepcional, inevitable i irresistible.

c) Les activitats el principal propòsit de les quals siga servir a la defensa nacional o a la seguretat internacional, i les activitats l'únic propòsit de les quals siga la protecció contra els desastres naturals.

5. Esta llei no s'aplicarà als danys següents:

a) Als danys mediambientals ni a les amenaces imminents que estos danys es produïsquen quan tinguen el seu origen en un succés, les conseqüències del qual quant a responsabilitat o a indemnització estiguen establides per algun dels convenis internacionals enumerats en l'annex IV, incloent-hi les seues eventuales modificacions futures, vigents a Espanya.

b) Als riscos nuclears, als danys mediambientals o a les amenaces imminents que tals danys es produïsquen, causats per les activitats que empren materials la utilització dels quals estiga regulada per normativa derivada del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica, ni als incidents o les activitats el règim de responsabilitat de les quals estiga establert per algun dels convenis internacionals enumerats en l'annex V, incloses les seues eventuales modificacions futures, vigents a Espanya.

Article 4. Àmbit temporal de la responsabilitat mediambiental.

Esta llei no s'aplicarà als danys mediambientals si han transcorregut més de trenta anys des que va tindre lloc l'emissió, el succés o l'incident que els va causar.

El termini es computarà des del dia en què haja acabat per complet o s'haja produït per última vegada l'emissió, el succés o l'incident causant del dany.

Article 5. Danys a particulars.

1. Esta llei no empara l'exercici d'accions per lesions causades a les persones, als danys causats a la propietat privada, a cap tipus de pèrdua econòmica ni afecta cap dret relatiu a este tipus de danys o qualssevol altres danys patrimonials que no tinguen la condició de danys mediambientals, encara que siguen conseqüència dels mateixos fets que donen origen a responsabilitat mediambiental. Estes accions es regiran per la normativa que en cada cas siga d'aplicació.

2. Els particulars perjudicats a què es referix l'apartat anterior no podran exigir reparació ni indemnització pels danys mediambientals que se'ls hagen irrogat, en la mesura en què estos danys queden reparats per l'aplicació d'esta llei. El responsable que haja fet front a eixa doble reparació podrà reclamar del perjudicat la devolució o la compensació que siga procedent.

3. En cap cas les reclamacions dels particulars perjudicats en qualssevol processos o procediments exoneran l'operador responsable de l'adopció plena i efectiva de les mesures de prevenció, d'evitació o de reparació que resulten de l'aplicació d'esta llei ni impediran les actuacions administratives encaminades a això.

Article 6. Concurrencia entre la responsabilitat mediambiental i les sancions penals i administratives.

1. Sense perjudi del que estableix l'article 36.3, la responsabilitat establida en esta llei serà compatible amb les penes o sancions administratives que siga procedent imposar pels mateixos fets que hagueren originat aquella.

2. En els supòsits de concurrencia de responsabilitat mediambiental amb procediments penals o sancionadors s'aplicaran les regles següents:

a) Esta llei s'aplicarà, en tot cas, a la reparació dels danys mediambientals causats pels operadors d'activitats econòmiques o professionals enumerades en l'annex III, amb independència de la tramitació dels procediments restants.

b) Esta llei s'aplicarà, en tot cas, a l'adopció de mesures de prevenció i d'evitació de nous danys, per part de tots els operadors d'activitats econòmiques o professionals, amb independència de la tramitació dels procediments restants.

c) L'adopció de les mesures de reparació de danys mediambientals causats per activitats econòmiques o professionals diferents de les enumerades en l'annex III serà exigible únicament quan en el procediment administratiu o penal corresponent s'haja determinat el dol, la culpa o la negligència.

S'adoptaran, en tot cas, les mesures compensatòries que siguen necessàries per a evitar la doble recuperació de costos.

3. Si per aplicació d'altres lleis s'ha aconseguit la prevenció, l'evitació i la reparació de danys mediambientals a costa del responsable, no serà necessari tramitar les actuacions previstes en esta llei.

Article 7. Competències administratives.

1. El desplegament legislatiu i l'execució d'esta llei corresponen a les comunitats autònomes en el territori de les quals es localitzen els danys causats o l'amenaça imminent que tals danys es produïsquen.

En els mateixos supòsits, correspon a les ciutats de Ceuta i de Melilla l'execució d'esta llei.

2. Si el dany o l'amenaça que el dany es produïska afecta conques hidrogràfiques de gestió estatal o béns de domini públic de titularitat estatal, serà preceptiu l'informe de l'òrgan estatal competent, i vinculant exclusivament quant a les mesures de prevenció, d'evitació o de reparació que s'hagen d'adoptar respecte als dits béns.

3. Quan, en virtut del que disposa la legislació d'aigües i la de costes, corresponga a l'Administració General de l'Estat vetlar per la protecció dels béns de domini públic de titularitat estatal i determinar les mesures preventives, d'evitació i de reparació de danys, aquella aplicarà esta llei en el seu àmbit de competències.

4. Quan estiguen afectats els territoris de diverses comunitats autònomes o quan hagen d'actuar aquelles i l'Administració General de l'Estat conforme a l'apartat anterior, les administracions afectades establiran els mecanismes de col·laboració que consideren pertinents per a l'adequat exercici de les competències establides en esta llei, els quals podran preveure la designació d'un únic òrgan per a la tramitació dels procediments administratius corresponents. En tot cas, ajustaran les seues actuacions als principis d'informació mútua, de cooperació i de col·laboració.

5. En qualsevol supòsit en què les decisions o les actuacions de l'administració actuant puguen afectar els interessos o les competències d'altres, aquella haurà de demanar informe d'estes abans de resoldre.

6. Amb caràcter excepcional i quan així ho requerisquen motius d'extraordinària gravetat o urgència, l'Administració General de l'Estat podrà promoure, coordinar o adoptar totes les mesures que siguin necessàries per a evitar danys mediambientals irreparables o per a protegir la salut humana, amb la col·laboració de les comunitats autònomes i d'acord amb les seues competències respectives.

Article 8. *Danys transfronterers.*

1. Quan un dany mediambiental o una amenaça imminent que es produïska un dany mediambiental afecte o pugui afectar un altre Estat membre de la Unió Europea, l'autoritat competent que en tinga coneixement ho comunicarà de manera immediata al Ministeri de Medi Ambient.

2. El Ministeri de Medi Ambient, en col·laboració amb l'autoritat competent afectada i a través del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació, adoptarà les mesures següents:

a) Facilitarà a les autoritats competents dels Estats membres afectats tota la informació que resulte rellevant perquè estos puguen adoptar les mesures que estimen oportunes en relació amb l'esdeveniment causant del dany o de l'amenaça que el dany es produïska.

b) Establirà els mecanismes de col·laboració amb les autoritats competents d'altres Estats membres per a facilitar l'adopció de totes les mesures encaminades a la prevenció, a l'evitació i a la reparació de danys mediambientals.

c) Prendrà en consideració les recomanacions que li formulen les autoritats competents dels altres Estats membres afectats i les comunicarà a l'autoritat competent afectada.

d) Prendrà les mesures necessàries perquè els operadors responsables del dany mediambiental o amenaça imminent de dany assumisquen els costos que hagen ocasionat a les autoritats competents dels estats membres afectats amb subjecció als criteris de reciprocitat que s'establisquen en tractats internacionals o en la normativa dels dits estats.

3. Quan una autoritat espanyola competent per raó de la matèria identifique un dany o una amenaça imminent de dany per al seu territori, ocasionat per una activitat econòmica o professional en el territori d'un altre Estat membre de la Unió Europea, informarà la Comissió Euro-

pea o qualsevol altre Estat membre afectat, a través del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació. Així mateix podrà, a més, adoptar les mesures següents:

a) Formular recomanacions per a l'adopció de mesures preventives o reparadores, les quals seran transmeses a l'Estat membre en què s'haja ocasionat el dany a través del Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació.

b) Iniciar els tràmits per a la recuperació dels costos ocasionats per l'adopció de mesures preventives o reparadores, de conformitat amb el que disposa esta llei i les restants disposicions aplicables.

El Ministeri d'Assumptes Exteriors i de Cooperació comunicarà immediatament al Ministeri de Medi Ambient i de les autoritats competents afectades tota la informació procedent d'altres Estats membres sobre danys mediambientals transfronterers.

CAPÍTOL II

Atribució de responsabilitats

Article 9. *Responsabilitat dels operadors.*

1. Els operadors de les activitats econòmiques o professionals incloses en esta llei estan obligats a adoptar i a executar les mesures de prevenció, d'evitació i de reparació de danys mediambientals i a sufragar els seus costos, siga quina siga la seua quantia, quan en siguin responsables.

El compliment dels requisits, de les precaucions i de les condicions establits per les normes legals i reglamentàries o dels fixats en qualsevol títol administratiu l'obtenció dels quals siga necessària per a l'exercici d'una activitat econòmica o professional, en particular, en les autoritzacions ambientals integrades, no exonerarà els operadors inclosos en l'annex III de responsabilitat mediambiental, sense perjuí del que disposa l'article 14.

2. Els operadors de qualsevol activitats econòmiques o professionals incloses en esta llei estan obligats a comunicar de forma immediata a l'autoritat competent l'existència de danys mediambientals o l'amenaça imminent dels dits danys, que hagen ocasionat o que puguen ocasionar.

3. Els operadors d'activitats econòmiques o professionals incloses en esta llei estan obligats a col·laborar en la definició de les mesures reparadores i en l'execució de les adoptades per l'autoritat competent.

4. L'administració pública que haja adjudicat un contracte o autoritzat una activitat el desenrotllament de la qual done lloc a danys mediambientals, o a l'amenaça d'estos, col·laborarà amb l'autoritat competent, sense que es derive responsabilitat mediambiental de l'Administració Pública per les actuacions de l'operador, excepte en el supòsit previst en l'article 14.1.b).

Article 10. *Responsabilitat dels grups de societats.*

En el cas que l'operador siga una societat mercantil que forme part d'un grup de societats, segons el que preveu l'article 42.1 del Codi de Comerç, la responsabilitat mediambiental regulada en esta llei podrà estendre's igualment a la societat dominant quan l'autoritat competent aprecie utilització abusiva de la persona jurídica o frau de llei.

Article 11. *Pluralitat de responsables d'un mateix dany.*

En els supòsits en què existisca una pluralitat d'operadors i es prove la seua participació en la causació del dany o de l'amenaça imminent de causar-lo, la responsabilitat serà mancomunada, llevat que per llei especial que resulte aplicable es dispose una altra cosa.

Article 12. *Mort o extinció de les persones responsables.*

En els casos de mort o extinció de les persones responsables segons esta llei, els seus deures i, en particular, les seues obligacions pecuniàries subsegüents, es transmetran i s'exigiran d'acord amb el que es disposa per a les obligacions tributàries.

Article 13. *Responsables solidaris i subsidiaris.*

1. Seran responsables solidaris del pagament de les obligacions pecuniàries que resulten d'esta llei els subjectes a què es referix l'article 42.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

2. Seran responsables subsidiaris dels deures impostos en esta llei i, en particular, de les obligacions pecuniàries corresponents, els següents subjectes:

a) Els gestors i administradors de fet i de dret de les persones jurídiques la conducta dels quals haja sigut determinant de la responsabilitat d'estes.

b) Els gestors o administradors d'aquelles persones jurídiques que hagen cessat en les seues activitats, quant als deures i obligacions pendents en el moment del dit cessament, sempre que no hagen fet el que és necessari per al seu compliment o hagen adoptat acords o pres mesures causants de l'incompliment.

c) Els que succeïsquen per qualsevol concepte al responsable en la titularitat o en l'exercici de l'activitat causant del dany, amb els límits i les excepcions previstos en l'article 42.1.c) de la Llei 58/2003, de 17 de desembre.

d) Els integrants d'administracions concursals i els liquidadors de persones jurídiques que no hagen realitzat el que és necessari per al compliment dels deures i les obligacions meritats amb anterioritat a estes situacions.

3. Estes responsabilitats pecuniàries es declararan i exigiran en els procediments d'execució, en els termes establits en la legislació tributària i de recaptació d'ingressos de Dret públic.

Article 14. *Inexigibilidad de l'obligació de sufragar els costos.*

1. L'operador no estarà obligat a sufragar els costos imputables a les mesures de prevenció, d'evitació i de reparació de danys quan demostre que els danys mediambientals o l'amenaça imminent d'estos danys es van produir exclusivament per qualsevol de les causes següents:

a) L'actuació d'un tercer alié a l'àmbit de l'organització de l'activitat que es tracte i independent d'esta, a pesar d'existir mesures de seguretat adequades.

b) El compliment d'una orde o instrucció obligatòria dictada per una autoritat pública competent, incloent-hi les ordes donades en execució d'un contracte a què es referix la legislació de contractes de les administracions públiques.

S'exceptuen els supòsits en què l'orde o la instrucció s'hagen dictat per a fer front a una emissió o a un incident prèviament generat per la pròpia activitat de l'operador.

L'aprovació de projectes per les administracions públiques, quan així ho exigisca la normativa aplicable, no tindrà la consideració d'orde o instrucció, a l'efecte del que preveu este apartat. En particular, els projectes aprovats per l'administració contractant no podran considerar-se com a orde o instrucció obligatòria a l'efecte d'este apartat respecte a danys mediambientals no previstos expressament en la declaració d'impacte ambiental o instrument equivalent.

Quan els danys mediambientals siguen conseqüència de vicis en un projecte elaborat per l'Administració en un contracte d'obres o de subministrament de fabricació,

l'operador no estarà obligat a sufragar el cost de les mesures que s'adopten.

2. L'operador no estarà obligat a sufragar el cost imputable a les mesures reparadores quan demostre que no ha incorregut en culpa, dol o negligència i que concorre alguna de les circumstàncies següents:

a) Que l'emissió o el fet que siga causa directa del dany mediambiental constituïska l'objecte exprés i específic d'una autorització administrativa atorgada de conformitat amb la normativa aplicable a les activitats enumerades en l'annex III.

Adicionalment, serà necessari que l'operador s'haja ajustat estrictament en l'exercici de l'activitat a les determinacions o condicions establides a este efecte en la referida autorització i a la normativa que li siga aplicable en el moment de produir-se l'emissió o el fet causant del dany mediambiental.

b) Que l'operador prove que el dany mediambiental va ser causat per una activitat, una emissió o la utilització d'un producte que, en el moment de realitzar-se o utilitzar-se, no eren considerats potencialment perjudicials per al medi ambient d'acord amb l'estat dels coneixements científics i tècnics existents en aquell moment.

3. Quan concórreguen les circumstàncies previstes en els apartats 1 i 2, l'operador estarà obligat, en tot cas, a adoptar i a executar les mesures de prevenció, d'evitació i de reparació de danys mediambientals. Els costos en què haja incorregut es recuperaran en els termes que preveu l'article 15.

Article 15. *Recuperació de costos.*

1. Quan de conformitat amb el que disposa l'article 14.1, l'operador no estiga obligat a sufragar els costos imputables a les mesures de prevenció, d'evitació o de reparació de danys mediambientals, podrà recuperar-los exercint les accions de repetició enfront de tercers a què es referix l'article 16 o reclamant la responsabilitat patrimonial de les administracions públiques al servici de la qual es trobe l'autoritat pública que va impartir l'orde o la instrucció.

Igualment, l'autoritat competent podrà exigir al tercer que sufrague els costos de les mesures que s'hagen adoptat.

2. En els supòsits previstos en l'article 14.2, l'operador tindrà dret a recuperar els costos imputables a les mesures de reparació de danys mediambientals en els termes establits en la normativa autonòmica, excepte el que disposa l'article 34.

Article 16. *Accions enfront de tercers.*

1. L'operador que haja adoptat mesures de prevenció, d'evitació de nous danys o de reparació podrà exercir accions de repetició contra qualssevol altres persones que, a l'empara d'esta o de qualsevol altra norma, siguen causants o responsables, amb culpa o sense culpa, del dany mediambiental o de l'amenaça de dany mediambiental que haja motivat l'adopció d'aquelles mesures.

2. Quan el dany o l'amenaça de dany siguen causats per l'ús d'un producte, l'operador podrà reclamar al fabricant, a l'importador o al subministrador l'import dels costos en què haja incorregut, sempre que l'operador s'haja ajustat estrictament en el desenrotllament de la seua activitat a les condicions establides per a l'ús del producte i a la normativa vigent en el moment de produir-se l'emissió o el fet causant del dany mediambiental.

CAPÍTOL III

Prevençió, evitació i reparació de danys mediambientals

SECCIÓ 1a. PREVENCIÓ I EVITACIÓ DE DANYS MEDIAMBIENTALS

Article 17. Obligacions de l'operador en matèria de prevenció i d'evitació de nous danys.

1. Davant d'una amenaça imminent de danys mediambientals originada per qualsevol activitat econòmica o professional, l'operador de la dita activitat té el deure d'adoptar sense demora i sense necessitat d'advertència, de requeriment o d'acte administratiu previ les mesures preventives apropiades.

2. Així mateix, quan s'hagen produït danys mediambientals causats per qualsevol activitat econòmica o professional, l'operador d'esta activitat té el deure d'adoptar en els mateixos termes les mesures apropiades d'evitació de nous danys, amb independència que estiga o no subjecte a l'obligació d'adoptar mesures de reparació per aplicació del que disposa esta llei.

3. Per a la determinació de les mesures de prevenció i d'evitació de nous danys caldrà ajustar-se, en la mesura que siga possible, als criteris establits en el punt 1.3 de l'annex II, sense perjudi dels criteris addicionals que amb el mateix objectiu establisquen les comunitats autònomes.

4. Els operadors comunicaran immediatament a l'autoritat competent tots els aspectes relatius als danys mediambientals o a l'amenaça d'estos danys, segons el que disposa l'article 9.2, així com les mesures de prevenció i evitació adoptades.

Si no desapareix l'amenaça de dany a pesar d'haver-se adoptat les mesures de prevenció o d'evitació de nous danys, l'operador ho farà saber immediatament a l'autoritat competent.

Article 18. Potestats administratives en matèria de prevenció o d'evitació de nous danys.

L'autoritat competent, quan considere que hi ha amenaça de danys o de producció de nous danys, podrà adoptar en qualsevol moment, i mitjançant una resolució motivada dictada de conformitat amb el que establix el capítol VI, qualsevol de les decisions següents:

a) Exigir a l'operador que facilite informació sobre tota amenaça imminent de producció de dany mediambiental quan hi haja indicis que es produirà.

b) Exigir a l'operador que adopte immediatament les mesures encaminades a previndre i a evitar estos danys i requerir el seu compliment.

c) Donar a l'operador instruccions de compliment obligatori sobre les mesures de prevenció o d'evitació de nous danys que haja d'adoptar o, si és el cas, de deixar sense efecte.

d) Executar a costa del subjecte responsable les mesures de prevenció o d'evitació quan concórreguen les circumstàncies previstes en els articles 23 i 47.

SECCIÓ 2a. REPARACIÓ DE DANYS MEDIAMBIENTALS

Article 19. Obligacions de l'operador en matèria de reparació.

1. L'operador de qualsevol de les activitats econòmiques o professionals enumerades en l'annex III que cause danys mediambientals com a conseqüència del desenrotllament d'estes activitats està obligat a posar-ho immediatament en coneixement de l'autoritat competent i a adoptar les mesures de reparació que siguen procedents

de conformitat amb el que disposa esta llei, encara que no haja incorregut en dol, culpa o negligència.

2. L'operador d'una activitat econòmica o professional no enumerada en l'annex III que cause danys mediambientals com a conseqüència del desenrotllament d'esta activitat està obligat a posar-ho immediatament en coneixement de l'autoritat competent i a adoptar les mesures d'evitació i, només quan hi haja dol, culpa o negligència, a adoptar les mesures reparadores.

En tot cas, queden obligats a l'adopció de mesures de reparació els operadors que hagen incomplert els deures relatius a les mesures de prevenció i d'evitació de danys.

Article 20. Mesures de reparació.

1. De conformitat amb el que disposa l'article 19, quan s'hagen produït danys mediambientals, l'operador, sense demora i sense necessitat d'advertència, de requeriment o d'acte administratiu previ:

a) Adoptarà totes aquelles mesures provisionals necessàries per a, de forma immediata, reparar, restaurar o reemplaçar els recursos naturals i servicis de recursos naturals danyats, d'acord amb els criteris previstos en l'annex II, sense perjudi dels criteris addicionals que amb el mateix objectiu establisquen les comunitats autònomes. Així mateix, informarà l'autoritat competent de les mesures adoptades.

b) Sotmetrà a l'aprovació de l'autoritat competent, d'acord amb el que establix el capítol VI, una proposta de mesures reparadores dels danys mediambientals causats elaborada d'acord amb el que preveu l'annex II, sense perjudi dels criteris addicionals que amb el mateix objectiu establisquen les comunitats autònomes.

2. Quan això siga possible, l'autoritat competent habilitarà l'operador perquè este puga optar entre distintes mesures adequades o entre diferents formes d'execució.

3. Quan s'hagen produït diversos danys mediambientals, de tal manera que resulte impossible que totes les mesures reparadores necessàries s'adopten al mateix temps, la resolució fixarà l'orde de prioritats que haurà de ser observat.

A este efecte, l'autoritat competent tindrà en compte, entre altres aspectes, la naturalesa, l'abast i la gravetat de cada dany mediambiental, així com les possibilitats de recuperació natural.

En tot cas, tindran caràcter preferent quant a la seua aplicació les mesures destinades a l'eliminació de riscos per a la salut humana.

Article 21. Potestats administratives en matèria de reparació de danys.

L'autoritat competent, davant d'un supòsit de dany mediambiental, podrà adoptar en qualsevol moment i mitjançant una resolució motivada dictada de conformitat amb el que establix el capítol VI qualsevol de les decisions que s'indiquen a continuació:

a) Exigir a l'operador que facilite informació addicional relativa als danys produïts.

b) Adoptar, exigir a l'operador que adopte o donar instruccions a l'operador respecte a totes les mesures de caràcter urgent possibles per a, de forma immediata, controlar, contindre, eliminar o fer front d'una altra manera als contaminants de què es tracte i a qualssevol altres factors perjudicials per a limitar o impedir majors danys mediambientals i efectes adversos per a la salut humana o majors danys en els servicis.

c) Exigir a l'operador que adopte les mesures reparadores necessàries d'acord amb el que preveu l'annex II.

d) Donar a l'operador instruccions de compliment obligatori sobre les mesures reparadores que haja d'adoptar o, si és el cas, deixar sense efecte.

e) Executar a costa del subjecte responsable les mesures reparadores quan concórreguen les circumstàncies previstes en els articles 23 i 47.

SECCIÓ 3a. DISPOSICIONS COMUNES

Article 22. *Incompliment de les obligacions de prevenció, d'evitació o de reparació del dany mediambiental.*

1. L'autoritat competent vetlarà perquè l'operador adopte les mesures de prevenció, d'evitació o de reparació dels danys mediambientals, així com perquè observe les altres obligacions establides en esta llei, en els termes previstos.

Per a això exercirà les potestats que li atribueixen esta i qualsevol altra norma de l'ordenament jurídic.

2. En cas d'incompliment total o parcial dels deures dels operadors de dur a terme les mesures de prevenció, d'evitació o de reparació dels danys mediambientals, l'autoritat competent dictarà una resolució motivada, de conformitat amb el que estableix el capítol VI, requerint de l'operador el seu compliment.

3. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudi de l'aplicació del règim sancionador que corresponga com a conseqüència del mencionat incompliment.

Article 23. *Actuació directa de l'Administració.*

1. Per requerir-ho la més eficaç protecció dels recursos naturals, i dels servicis que estos presten, l'autoritat competent podrà acordar i executar per si mateixa les mesures de prevenció, d'evitació de nous danys o de reparació previstes en esta llei, atenent, entre altres, les circumstàncies següents:

a) Que no s'haja pogut identificar l'operador responsable i no s'hi puga esperar sense perill que es produïsquen danys mediambientals.

b) Que hi haja diversos operadors responsables i no siga possible una distribució eficaç en el temps i en l'espai que garantisca la correcta execució de les mesures.

c) Que es requereixen estudis, coneixements o mitjans tècnics que així ho aconsellen.

d) Que siguen necessàries actuacions en béns de les administracions públiques o en els de propietat privada de tercers que facen difícil o inconvenient la seua realització per l'operador responsable.

e) Que la gravetat i la transcendència del dany així ho exigisquen.

2. En casos d'emergència, l'autoritat competent podrà actuar sense necessitat de tramitar el procediment previst en esta llei per a fixar les mesures reparadores, d'evitació o de prevenció dels danys mediambientals o per a exigir la seua adopció.

Una vegada desaparegudes estes circumstàncies, l'autoritat competent, amb la instrucció prèvia del corresponent procediment, dictarà una resolució que fixarà l'import dels costos de les mesures executades en aplicació d'este article i l'obligat o obligats a satisfer-los, la qual serà susceptible d'execució forçosa.

3. L'autoritat competent recuperarà de l'operador o, quan siga procedent, del tercer que haja causat el dany o l'amenaça imminent de dany, els costos en què haja incorregut per l'adopció d'estes mesures de prevenció, d'evitació de nous danys o de reparació.

No obstant això, l'autoritat competent podrà acordar no recuperar els costos íntegres quan els gastos necessaris per a fer-ho siguen superiors a l'import recuperable.

Per a prendre este acord serà necessària l'elaboració d'una memòria econòmica que així ho justifique.

CAPÍTOL IV

Garanties financeres

SECCIÓ 1a. GARANTIA FINANCERA OBLIGATÒRIA

Article 24. *Constitució d'una garantia financera obligatòria.*

1. Els operadors de les activitats incloses en l'annex III hauran de disposar d'una garantia financera que els permetta fer front a la responsabilitat mediambiental inherent a l'activitat o activitats que pretenguen desenrotllar.

2. La quantitat que com a mínim haurà de quedar garantida i que no limitarà en cap sentit les responsabilitats establides en la llei serà determinada per l'autoritat competent segons la intensitat i l'extensió del dany que l'activitat de l'operador puga causar, de conformitat amb els criteris que s'establisquen reglamentàriament.

3. L'Autoritat competent haurà de justificar la fixació de la quantia que determine, utilitzant per a això el mètode que reglamentàriament estableisca el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes. El mencionat mètode es basarà en criteris tècnics que garantisquen una avaluació homogènia dels escenaris de riscos i dels costos de reparació associats a cada un d'estos i assegure una delimitació uniforme de la definició de les cobertures que resulten necessàries per a cada activitat o per a cada instal·lació.

Article 25. *Responsabilitat coberta per la garantia.*

1. La quantia garantida estarà destinada específicament i exclusivament a cobrir les responsabilitats mediambientals de l'operador que es deriven de la seua activitat econòmica o professional.

2. La garantia regulada en esta secció serà aliena i independent de la cobertura de qualsevol altra responsabilitat, ja siga penal, civil, administrativa o d'altres fets qualssevol i, en conseqüència, no quedarà reduïda o esgotada per gastos, reclamacions o exigències no relacionats amb les dites responsabilitats mediambientals, ni podrà aplicar-se a cap fi diferent del que ha justificat la seua constitució. Així mateix, la quantia garantida serà independent de la que puga abonar activitats que siguen objecte d'autoritzacions diferents, atorgades tant per l'autoritat mediambiental com per altres. Tampoc podran ser objecte de pignoració o hipoteca, total o parcial.

Article 26. *Modalitats.*

La garantia financera podrà constituir-se a través de qualsevol de les següents modalitats, que podran ser alternatives o complementàries entre si, tant en la seua quantia, com en els fets garantits:

a) Una pòlissa d'assegurança que s'ajuste a la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança, subscripta amb una entitat asseguradora autoritzada per a operar a Espanya. En este cas, correspondran al Consorci de Compensació d'Assegurances les funcions a què es referix l'article 33.

b) L'obtenció d'un aval, concedit per alguna entitat financera autoritzada a operar a Espanya.

c) La constitució d'una reserva tècnica per mitjà de la dotació d'un fons «ad hoc» amb materialització en inversions financeres abonades pel sector públic.

La garantia financera que se subscriga podrà preveure les condicions limitadores o delimitatives del dany previs-

tes en este capítol o altres que reglamentàriament es determinen.

Article 27. *Subjectes garantits.*

Tindrà la consideració de subjecte garantit l'operador de l'activitat econòmica o professional, també podran figurar com a subjectes garantits addicionals els subcontractistes i els professionals que col·laboren amb el dit operador en la realització de l'activitat autoritzada.

Article 28. *Exempcions a l'obligació de constitució de garantia financera obligatòria.*

Queden exempts de l'obligació de constituir garantia financera obligatòria:

- Els operadors d'aquelles activitats susceptibles d'ocasionar danys, la reparació dels quals s'avalua per una quantitat inferior a 300.000 euros.
- Els operadors d'activitats susceptibles d'ocasionar danys, la reparació dels quals s'avalua per una quantitat compresa entre 300.000 i 2.000.000 d'euros que acrediten per mitjà de la presentació de certificats expedits per organismes independents, que estan adherits amb caràcter permanent i continuat, bé al sistema comunitari de gestió i auditoria mediambientals (EMAS), bé al sistema de gestió mediambiental UNE-EN ISO 14001:1996.
- La utilització dels productes fitosanitaris i biocides a què es referix l'apartat 8.c) i d) de l'annex III, amb fins agropecuaris i forestals.

Article 29. *Costos coberts.*

El contingut de la garantia que es preste a través de les modalitats previstes en l'article 26 haurà de preveure la cobertura dels costos següents:

- Els derivats de les obligacions de l'operador regulades en l'article 17, sempre que el dany que es pretenga evitar o limitar haja sigut originat per contaminació.
- Els derivats de les obligacions de l'operador regulades en els articles 19 i 20, sempre que el dany que es pretenga evitar o limitar haja sigut originat per contaminació. En la mesura que els dits danys afecten les aigües, les espècies silvestres i els seus hàbitat o les riberes del mar i de les rieres, els costos garantits es limiten als enquadrats dins del concepte de «reparació primària» definit en l'apartat 1.a) de l'annex II.

Article 30. *Límits quantitius de la garantia.*

- La cobertura de la garantia financera obligatòria mai serà superior a 20.000.000 d'euros.
- La quantia que es determine s'aplicarà com a límit per esdeveniment i anualitat, i es podrà admetre que quede a càrrec de l'operador, en concepte de franquícia, una quantitat que no supere el 0,5 per cent de la quantia a garantir que en cada cas es fixe. Als anteriors efectes, es considerarà que constituïx un mateix i únic esdeveniment el conjunt de reclamacions de danys mediambientals que es deriven d'una mateixa emissió, succés o incident, encara que aquelles es produïsquen en moments distints, siga quin siga el nombre d'afectats, serà aplicable a la dita unitat d'esdeveniment o esdeveniment en sèrie, com a límit, la quantia per esdeveniment i anualitat de l'assegurança establida en la garantia.
- Així mateix, podrà admetre's que els costos relacionats amb les obligacions de prevenció i evitació de nous danys previstos en l'article 17 queden sublimitats específicament. En tot cas, el dit sublímit haurà de ser, almenys, del deu per cent de la quantia que en cada cas es fixe.

Article 31. *Vigència de la garantia.*

1. La garantia haurà de quedar constituïda des de la data en què produïska efectes l'autorització necessària per a l'exercici de l'activitat. L'operador haurà de mantenir la garantia en vigor durant tot el període d'activitat. L'autoritat competent establirà els corresponents sistemes de control que permeten constatar la vigència d'estes garanties, a l'efecte de la qual les entitats asseguradores, les entitats financeres i els mateixos operadors hauran de proporcionar a l'autoritat competent la informació necessària.

2. L'esgotament de les garanties o la seua reducció en més d'un 50 per cent determinarà l'obligació de l'operador de reposar-les en un termini de sis mesos des de la data en què es conega o siga estimat amb un grau de certesa raonable l'import de l'obligació garantida.

Article 32. *Limitacions de l'àmbit temporal de la garantia.*

1. Podrà limitar-se l'àmbit temporal de la garantia, de manera que queden incloses aquelles responsabilitats en què es donen conjuntament les circumstàncies següents:

- Que el començament de l'emissió causant de la contaminació o bé el començament de la situació de risc imminent de contaminació siga identificat i es demostre que ha ocorregut dins del període de la garantia.
- Que la primera manifestació constatable de la contaminació s'haja produït dins del període de la garantia o dins del termini de tres anys a comptar de la terminació d'esta. S'entén per primera manifestació el moment en què es descobreisca per primera vegada l'existència d'una contaminació, tant si llavors es considera perillosa o danyosa com si no és així.
- Que la reclamació a l'operador per la contaminació haja tingut lloc dins del període de garantia o dins del termini de tres anys a comptar de la seua terminació.

2. A l'efecte del que disposa l'apartat anterior, es considerarà fet generador la contaminació que es produïska de forma accidental i aleatòria, és a dir, que siga extraordinària i que no s'haja generat per cap de les causes següents:

- De forma intencionada.
- Com a conseqüència normal i prevista de la possessió d'edificis, instal·lacions o equips al servici de l'activitat autoritzada.
- Com a conseqüència d'un fet previst i consentit per l'operador, ocorregut dins del recinte en què es du a terme la dita activitat o en l'àmbit geogràfic per al qual l'activitat ha sigut autoritzada.
- Per incompliment conegut per l'assegurat, o que no podia ser ignorat per este, de la normativa obligatòria aplicable a l'activitat assegurada, tant en matèria mediambiental, com en qualsevol altra matèria.
- Per mala utilització conscient o falta o defecte de manteniment, reparació o reposició de les instal·lacions o mecanismes i els seus components.
- Per abandó o falta prolongada d'ús d'instal·lacions, sense prendre les mesures adequades per a evitar el deteriorament de les seues condicions de protecció o seguretat.
- Com a conseqüència d'avalots populars, motins, vagues, disturbis interns, sabotatge i actes de terrorisme o de bandes armades.

Article 33. *Fons de compensació de danys mediambientals del Consorci de Compensació d'Assegurances.*

1. El Consorci de Compensació d'Assegurances administrará i gestionarà, de forma independent, finançament i comptablement respecte a la resta de les activi-

tats que realitza, un Fons de compensació de danys mediambientals que es constituirà amb les aportacions dels operadors que contracten una assegurança per a garantir la seua responsabilitat mediambiental, per mitjà d'un recàrrec sobre la prima de la dita assegurança.

El Fons estarà destinat a prolongar la cobertura d'este per a les responsabilitats assegurades en la pòlissa original, i en els seus mateixos termes, per aquells danys que, hagen sigut causats per les activitats autoritzades durant el període de vigència de l'assegurança i es manifesten o reclamen després del transcurs dels terminis de manifestació o reclamació admesos en la pòlissa, i es reclamen en el transcurs, com a màxim, d'un nombre d'anys igual a aquell durant el qual va estar vigent la pòlissa d'assegurança, comptats des que esta va acabar i amb el límit de 30 anys.

2. A càrrec del mateix Fons, a més, el Consorci atindrà les obligacions que, en els termes i amb els límits d'esta secció, corresponguen a aquells operadors que hagen subscrit una pòlissa d'assegurança, i l'entitat asseguradora de la qual haja sigut declarada en concurs o, havent sigut dissolta, i trobant-se en situació d'insolvència, estiga subjecta a un procediment de liquidació intervinguda o esta haja sigut assumida pel mateix Consorci de Compensació d'Assegurances.

3. Les responsabilitats del Fons es correspondran en cada cas amb els imports que, segons cada tipus d'activitat, hagen sigut determinades de conformitat amb el que preveu l'article 24 i, en el cas de les mencionades en el primer apartat d'este article, quedaran limitades, a més, a l'import total constituït en este.

SECCIÓ 2a. FONTS ESTATAL DE REPARACIÓ DE DANYS MEDIAMBIENTALS

Article 34. Fons estatal de reparació de danys mediambientals.

1. Es crea un Fons estatal de reparació de danys mediambientals destinat a sufragar els costos derivats de mesures de prevenció, d'evitació o de reparació dels béns de domini públic de titularitat estatal quan s'aplique el que disposa l'article 7.3, en connexió amb els articles 14.2 i 15.2.

El dit Fons serà gestionat pel Ministeri de Medi Ambient i es dotarà amb recursos procedents dels Presupostos Generals de l'Estat.

2. Les comunitats autònomes podran participar en el finançament i la gestió del Fons estatal de reparació de danys mediambientals, a través de qualsevol dels instruments de col·laboració previstos en el títol I de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

En estos supòsits, l'àmbit de cobertura del dit Fons podrà ampliar-se a altres danys mediambientals, en els termes que prevegen els referits instruments de col·laboració.

CAPÍTOL V

Infraccions i sancions

Article 35. Subjectes responsables de les infraccions.

Podran ser sancionades pels fets constitutius de les infraccions administratives regulades en este capítol les persones físiques i jurídiques privades que siguen operadors d'activitats econòmiques o professionals i que resulten responsables d'estos.

Article 36. Infraccions.

1. Són infraccions administratives les accions i les omissions que es tipifiquen en els articles següents, així com les que, si és el cas, establisca la legislació autonòmica de desplegament d'esta llei.

2. Si un mateix fet o omissió és constitutiu de dos o més infraccions, es prendrà en consideració únicament aquella que comporte major sanció.

3. No podran sancionar-se els fets que hagen sigut sancionats penalment o administrativament, en els casos en què s'aprecie identitat del subjecte, fet i fonament. En els supòsits en què les infraccions puguen ser constitutives de delictes o de falta, l'autoritat competent passarà el tant de culpa a la jurisdicció competent i s'abstindrà de prosseguir el procediment sancionador mentres l'autoritat judicial no s'haja pronunciat.

Si no s'ha determinat l'existència de delictes o de falta, el Ministeri Fiscal ho farà saber a l'autoritat competent, que podrà continuar l'expedient sancionador tenint en compte en tot cas els fets que els tribunals hagen considerat provats.

4. La tramitació d'un procediment sancionador per les infraccions regulades en este capítol no postergarà l'exigència de les obligacions d'adopció de mesures de prevenció, d'evitació de nous danys o de reparació previstes en esta llei, que seran independents de la sanció que, si és el cas, s'impose.

Article 37. Classificació de les infraccions.

1. Les infraccions tipificades en esta llei es classifiquen en molt greus i en greus.

2. Són molt greus les infraccions següents:

a) No adoptar les mesures preventives o d'evitació exigides per l'autoritat competent a l'operador en aplicació de l'article 17, quan això tinga com a resultat el dany que es pretenia evitar.

b) No ajustar-se a les instruccions rebudes de l'autoritat competent en aplicació de l'article 18 a l'hora de posar en pràctica les mesures preventives o d'evitació a què estiga obligat l'operador, quan això tinga com a resultat el dany que es pretenia evitar.

c) No adoptar les mesures reparadores exigibles a l'operador en aplicació dels articles 19 i 20, quan això tinga com a resultat un detriment de l'eficàcia reparadora d'estes mesures.

d) No ajustar-se a les instruccions rebudes de l'autoritat competent en aplicació de l'article 21 al posar en pràctica les mesures reparadores a què estiga obligat l'operador, quan això tinga com a resultat un detriment de l'eficàcia reparadora d'estes mesures.

e) No informar l'autoritat competent de l'existència d'un dany mediambiental o d'una amenaça imminent de dany produït o que puga produir l'operador i dels quals tinga coneixement, o fer-ho amb injustificada demora, quan això tinga com a conseqüència que els seus efectes s'agreugen o arriben a produir-se efectivament.

f) L'incompliment de l'obligació de concertar en els termes que preveu esta llei les garanties financeres a què estiga obligat l'operador, així com el fet que no es mantinguen en vigor el temps que subsistisca la dita obligació.

3. Són greus les infraccions següents:

a) No adoptar les mesures preventives o d'evitació exigides per l'autoritat competent a l'operador en aplicació de l'article 17, quan no siga constitutiva d'infracció molt greu.

b) No ajustar-se a les instruccions rebudes de l'autoritat competent en aplicació de l'article 18 al posar en pràctica les mesures preventives o les d'evitació a què

estiga obligat l'operador, quan no siga constitutiva d'infracció molt greu.

c) No adoptar les mesures reparadores exigides a l'operador per l'autoritat competent en aplicació de l'article 19, quan no siga constitutiva d'infracció molt greu.

d) No ajustar-se a les instruccions rebudes de l'autoritat competent en aplicació de l'article 21 a l'hora de posar en pràctica les mesures reparadores a què estiga obligat l'operador, quan no siga constitutiva d'infracció molt greu.

e) No informar l'autoritat competent de l'existència d'un dany mediambiental o d'una amenaça imminent de dany produït o que pugui produir l'operador i dels quals tinga coneixement, o fer-ho amb injustificada demora, quan no siga constitutiva d'infracció molt greu.

f) No facilitar la informació requerida per l'autoritat competent a l'operador, o fer-ho amb retard, d'acord amb el que preveuen els articles 18 i 21.

g) No prestar l'operador afectat l'assistència que li siga requerida per l'autoritat competent per a l'execució de les mesures reparadores, preventives o d'evitació, d'acord amb el que estableix l'article 9.

h) L'omissió, la resistència o l'obstrucció d'aquelles actuacions que siguen de compliment obligatori, d'acord amb el que preveu esta llei.

Article 38. Sancions.

1. Les infraccions tipificades en l'article 37 donaran lloc a la imposició de totes o algunes de les sancions següents:

a) En el cas d'infracció molt greu:

1r. Multa des de 50.001 fins a 2.000.000 d'euros.

2n. Extinció de l'autorització o suspensió d'esta per un període mínim d'un any i màxim de dos anys.

b) En el cas de les infraccions greus:

1r. Multa des de 10.001 fins a 50.000 euros.

2n. Suspensió de l'autorització per un període màxim d'un any.

2. Si s'ocasionaren danys mediambientals o s'agreujaren els ja produïts com a conseqüència de l'omissió, el retard, la resistència o l'obstrucció per part de l'operador en el compliment d'obligacions previstes en esta llei, la inobservança de les quals siga constitutiva d'una infracció, l'operador estarà obligat, en tot cas, a adoptar les mesures de prevenció, d'evitació i de reparació regulades en esta llei, amb independència de la sanció que corresponga.

3. Anualment les autoritats competents donaran a conèixer, una vegada siguen fermes, les sancions imposades per les infraccions comeses de la llei, els fets constitutius d'estes infraccions, i la identitat dels operadors responsables.

Article 39. Graduació de sancions.

En la imposició de sancions les administracions públiques hauran de guardar la deguda adequació entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada, considerant a este efecte els criteris establits en l'article 131 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 40. Prescripció d'infraccions i de sancions.

1. Les infraccions molt greus prescriuran al cap de tres anys i les greus al cap de dos anys.

El termini de prescripció començarà a comptar-se des del dia en què la infracció s'haja comés o, quan es tracte d'una activitat continuada, des de la seua finalització.

2. Les sancions imposades per faltes greus prescriuran al cap de dos anys i les imposades per faltes molt greus al cap de tres anys.

El termini de prescripció de les sancions començarà a comptar-se des de l'endemà del dia en què adquirisca fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

CAPÍTOL VI

Normes aplicables als procediments d'exigència de responsabilitat mediambiental

Article 41. Iniciació del procediment.

1. Els procediments d'exigència de la responsabilitat mediambiental regulats en esta llei s'iniciaran bé d'ofici, bé a sol·licitud de l'operador o de qualsevol altre interessat.

2. Quan la iniciació dels procediments d'exigència de responsabilitat mediambiental siga instada per un interessat diferent de l'operador, la sol·licitud es formalitzarà per escrit i especificarà en tot cas el dany o l'amenaça de dany als recursos naturals protegits per esta llei. La sol·licitud especificarà, així mateix i quan siga possible, els aspectes següents:

a) L'acció o ommissió del presumpte responsable.

b) La identificació del presumpte responsable.

c) La data en què es va produir l'acció o ommissió.

d) El lloc on s'ha produït el dany o l'amenaça de dany als recursos naturals.

e) La relació de causalitat entre l'acció o l'ommissió del presumpte responsable i el dany o l'amenaça de dany.

Article 42. Interessats.

1. Tindran la condició d'interessats a l'efecte del que preveu esta llei:

a) Tota persona física o jurídica en què concórrega qualsevol de les circumstàncies previstes en l'article 31 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

b) Qualsevol persones jurídiques sense ànim de lucre que acrediten el compliment dels requisits següents:

1r. Que tinguen entre els fins acreditats en els seus estatuts la protecció del medi ambient en general o la d'algun dels seus elements en particular.

2n. Que s'hagen constituït legalment almenys dos anys abans de l'exercici de l'acció i que exercisquen de forma activa les activitats necessàries per a aconseguir els fins previstos en els seus estatuts.

3r. Que segons els seus estatuts desenrotllen la seua activitat en un àmbit territorial que resulte afectat pel dany mediambiental o l'amenaça de dany.

c) Els titulars dels terrenys en què hagen de realitzar-se mesures de prevenció, d'evitació o de reparació de danys mediambientals.

d) Aquells altres que estableisca la legislació de les comunitats autònomes.

2. Els interessats podran formular les al·legacions que estimen oportunes i aportar la informació que consideren rellevant, i hauran de ser considerades per l'autoritat competent a què es dirigisquen.

3. L'autoritat competent donarà audiència als titulars dels terrenys a què es referix l'apartat 1 c), a l'operador i als altres interessats perquè estos al·leguen el que estimen convenient o aporten la documentació addicional que consideren oportuna.

Article 43. Accés a la informació.

El públic podrà sol·licitar a l'Administració Pública la informació de què dispose sobre els danys mediambientals i sobre les mesures de prevenció, d'evitació o de reparació d'estos danys.

Article 44. Mesures provisionals.

1. Durant la tramitació dels procediments es podran adoptar amb caràcter provisional totes aquelles mesures preventives i d'evitació de nous danys que siguin necessàries perquè no s'agreuge la situació, ni es causen danys mediambientals i, especialment, per a garantir la salut humana.

2. Amb la mateixa finalitat, es podran adoptar les mesures provisionals imprescindibles amb anterioritat a la iniciació del procediment, amb els límits i les condicions establits en l'article 72.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

3. Les mesures provisionals podran consistir a imposar a l'operador la realització de les actuacions que es jutgen necessàries i que, en cas d'incompliment, seran susceptibles d'execució forçosa, així com en actuacions que haja de realitzar l'autoritat competent, inclús a costa del responsable.

Article 45. Resolució.

1. L'autoritat competent resoldrà motivadament i de forma expressa els procediments d'exigència de responsabilitat mediambiental, bé exigint a l'operador la responsabilitat mediambiental en què haja incorregut, bé declarant que no hi ha la dita responsabilitat.

En tot cas podran ser denegades, de forma motivada, aquelles sol·licituds manifestament infundades o abusives.

2. En la resolució es determinaran, almenys, els punts següents:

a) Descripció de l'amenaça o del dany mediambiental que s'ha d'eliminar.

b) Avaluació de l'amenaça o del dany mediambiental.

c) Quan corresponga, definició de les mesures de prevenció o d'evitació de nous danys que s'hagen d'adoptar, acompanyades, si és el cas, de les instruccions oportunes sobre la seua correcta execució.

d) Quan corresponga, definició de les mesures de reparació que s'hagen d'adoptar, acompanyades, si és el cas, de les instruccions oportunes sobre la seua correcta execució. La dita definició es realitzarà d'acord amb el que preveu l'annex II o en els criteris addicionals que amb el mateix objectiu establisquen les comunitats autònomes, i tenint en compte la proposta formulada per l'operador.

e) Identificació del subjecte que ha d'aplicar les mesures.

f) Termini conferit per a la seua execució.

g) Quantia i obligació de pagament de les mesures que, si és el cas, haja adoptat i executat l'autoritat competent.

h) Identificació de les actuacions que, si és el cas, haja de realitzar l'Administració Pública.

3. L'autoritat competent haurà de resoldre i notificar en el termini màxim de tres mesos. En casos científicament i tècnicament complexos, l'autoritat podrà prorrogar este termini fins a tres mesos addicionals, i notificarà als interessats la dita prorroga. A efectes exclusivament de garantir el dret dels interessats a la tutela administrativa i judicial, transcorregut el termini mencionat, es considerarà desestimada la sol·licitud o caducarà el procediment quan este s'haja iniciat d'ofici, sense perjudici de l'obligació inexcusable de l'autoritat competent de resoldre-ho.

El dit termini podrà suspendre's pel temps que hi haja entre el requeriment a l'operador perquè presente la proposta de mesures reparadores a què es referix l'article 20.1 b) o, si és el cas, perquè l'esmene, i el seu compliment efectiu pel destinatari.

4. Les resolucions de l'autoritat competent seran recurribles d'acord amb el que preveu el títol VII de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i la resta de normativa aplicable.

Article 46. Terminació convencional.

1. En qualsevol moment del procediment podran subscriure's acords entre l'autoritat competent per a resoldre'l i l'operador o els operadors responsables a fi d'establir el contingut de la resolució final en allò referent als punts següents:

a) El contingut i l'abast de les mesures que s'hagen d'adoptar pel responsable o responsables.

b) La forma de la seua execució.

c) Les fases, les prioritats i els terminis parcials i totals d'execució.

d) Els mitjans de direcció o control administratiu.

e) Les garanties de compliment i totes les que contribuïsquen a assegurar l'efectivitat i la viabilitat de les mesures.

f) Les mesures que haja d'executar l'autoritat competent, a costa dels responsables.

2. Els acords hauran de garantir en tot cas els objectius d'esta llei.

3. Podran proposar l'acord l'autoritat competent i els operadors responsables.

L'inici de les negociacions suspendrà el termini per a resoldre-ho per un període màxim de dos mesos, si transcorre este sense haver-se arribat a un acord l'autoritat competent haurà de continuar la tramitació del procediment fins a la finalització.

4. Si estigueren personats altres interessats, se'ls notificarà l'inici de les negociacions i se'ls donarà audiència en un termini de quinze dies hàbils. Igualment se'ls notificarà l'acord.

5. Si s'aconseguira un acord, este s'incorporarà a la resolució llevat que, atenent en particular les al·legacions d'altres interessats, l'òrgan competent per a resoldre-ho considere necessari el seu rebuig o la modificació per raons de legalitat, i en este cas dictarà la resolució que siga procedent on mantindrà en la mesura que es puga els termes de l'acord.

També podran iniciar-se noves negociacions per a modificar l'acord en el que siga necessari.

6. Els acords seran vinculants per als firmants. L'autoritat competent vetlarà pel seu compliment.

Article 47. Execució forçosa.

1. En cas d'incompliment, les resolucions administratives que imposen el deure de realitzar les mesures de prevenció, d'evitació i de reparació de danys mediambientals seran objecte d'execució forçosa, amb advertència prèvia. La dita execució podrà ser instada pels interessats.

2. L'autoritat competent procedirà a l'execució subsidiària, especialment quan el dany mediambiental siga greu o l'amenaça de dany siga imminent.

3. Quan s'estime convenient per no comportar retards que puguen posar en perill els recursos naturals afectats, l'autoritat competent podrà imposar successivament fins un màxim de cinc multes coercitives, cada una per un import màxim del deu per cent del cost estimat del conjunt de les mesures en execució.

Article 48. *Recuperació de costos per part de l'Administració pública.*

1. Quan l'autoritat competent haja adoptat per si mateixa les mesures de prevenció, d'evitació de nous danys o de reparació d'acord amb el que estableixen els articles 23 i 47 exigirà a l'operador responsable l'obligació de satisfer els costos generats.

2. L'autoritat competent disposarà d'un termini de cinc anys per a exigir a l'operador responsable l'obligació de satisfer els gastos a què es referix l'apartat anterior. El dit termini es començarà a comptar a partir de la més tardana de les dates següents:

a) Aquella en què haja acabat l'execució de les mesures.

b) Aquella en què s'haja identificat el responsable.

3. El còmput del termini s'interromprà per les causes següents:

a) Per qualsevol acció de l'autoritat competent realitzada amb coneixement formal del responsable, conduent a exigir-li pels mateixos fets qualsevol gènere de responsabilitat d'acord amb esta o a qualsevol altra llei.

b) Per instrucció de procés penal pels mateixos fets generadors de la responsabilitat regulada en esta llei.

c) Per la sol·licitud d'interessats, amb coneixement formal del responsable, conforme a l'article 44.

d) Per qualsevol actuació de reconeixement de responsabilitat per part de l'obligat.

4. La resolució que impose l'obligació de pagar els costos i qualsevol altre acte, inclús acordat com a mesura provisional, que impose el pagament de quantitat líquida, s'executarà de conformitat amb el que disposa l'article 10 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.

Article 49. *Normativa aplicable.*

En allò que no preveu esta llei, els procediments que s'instruïsquen en la seua aplicació es regiran per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i per la legislació aplicable a cada administració pública competent.

Disposició adicional primera. *Situacions d'emergència.*

El que disposa esta llei s'aplicarà sense perjudi de la legislació de protecció civil per a situacions d'emergència; de la regulació continguda en els articles 24, 26 i 28 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, General de Sanitat; de les previsions sobre emergències sanitàries contingudes en la Llei Orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de Mesures especials en matèria de salut pública; i de la legislació autonòmica aplicable en matèria de protecció civil i d'emergències sanitàries.

Disposició adicional segona. *Aplicació de normativa mediambiental més exigent.*

1. Esta llei s'aplicarà sense perjudi de normes comunitàries sobre responsabilitat mediambiental més exigents.

2. L'Estat o les comunitats autònomes, en l'àmbit de les seues competències respectives, podran mantindre o adoptar disposicions més exigents sobre la prevenció, l'evitació i la reparació de determinats danys mediambientals o en relació amb determinades activitats.

3. Esta llei no impedirà l'atribució de responsabilitats a subjectes diferents dels operadors, per aplicació d'altres normes mediambientals.

4. Les comunitats autònomes podran sotmetre altres activitats o altres subjectes al règim de responsabilitat establert en esta llei.

5. Els danys mediambientals produïts per les activitats, el principal propòsit de les quals siga servir a la defensa nacional o a la seguretat internacional queden exclosos dels desplegaments legislatius posteriors a què fan referència els apartats anteriors.

Disposició adicional tercera. *Limitació de la responsabilitat nascuda de reclamacions de dret marítim i de navegació interior.*

Esta llei s'entendrà sense perjudi del dret de l'operador a limitar la seua responsabilitat d'acord amb el Protocol de 1996 que esmena el Conveni de 19 de desembre de 1976 sobre limitació de la responsabilitat nascuda de reclamacions de dret marítim o amb el Conveni d'Estrasburg sobre limitació de responsabilitat en la navegació interior de 1988, incloent-hi les seues eventuals modificacions futures, vigents a Espanya, així com amb la legislació nacional de desplegament d'ambdós instruments internacionals.

Així mateix, el que disposa esta llei s'entendrà sense perjudi del que estableix l'article 108 de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social i en la normativa que la desplega, en relació amb el sistema de seguiment i d'informació sobre trànsit marítim de mercaderies perilloses.

Disposició adicional quarta. *Danys no ambientals que es produïsquen en cultius per l'alliberament d'organismes modificats genèticament.*

Els danys no ambientals que es produïsquen en cultius per l'alliberament d'organismes modificats genèticament es repararan per mitjà de la indemnització per danys i perjudis que, si és el cas, corresponga d'acord amb la legislació civil.

Disposició adicional quinta. *Remissió d'informació al Ministeri de Medi Ambient.*

1. Les administracions públiques facilitaran al Ministeri de Medi Ambient les dades i la informació arrellegades en l'annex VI per a l'adequat compliment de les obligacions establides en la normativa comunitària aplicable.

2. El Ministeri de Medi Ambient farà pública la informació enviada a la Comissió.

Disposició adicional sexta. *Declaració d'interés social de l'ocupació temporal de determinats béns i drets de titularitat privada.*

1. Es declara d'interés social l'ocupació temporal dels béns i drets de titularitat privada, quan siga necessària per a procedir a la reparació dels danys mediambientals o per a previndre o evitar la seua producció. Les administracions públiques podran declarar la urgència de la dita ocupació quan les circumstàncies concurrents ho justifiquen.

2. Per a l'execució de l'ocupació temporal prevista en esta disposició i per a la indemnització dels danys i perjudis que amb esta es produïsquen, caldrà ajustar-se al que estableix la legislació sobre expropiació forçosa en matèria d'indemnització per ocupació temporal.

Disposició adicional setètima. *Inexigibilitat de la garantia financera obligatòria a les persones jurídiques públiques.*

1. L'article 24 no és aplicable a l'Administració General de l'Estat, ni als organismes públics vinculats o dependents d'aquella. Tampoc s'aplicarà a les entitats locals, ni

als organismes autònoms ni a les entitats de dret públic dependents d'estes.

2. Les comunitats autònomes determinaran l'aplicabilitat de l'article 24 a la seua administració i als seus organismes públics dependents.

Disposició addicional octava. *Legitimació del Ministeri Fiscal.*

1. De conformitat amb el que disposa l'article 19.1.f) de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció contenciosa administrativa, el Ministeri Fiscal estarà legitimat en qualssevol processos contenciosos administratius que tinguen com a objecte l'aplicació d'esta llei.

A l'efecte d'allò que disposa en el paràgraf anterior, l'autoritat competent informará el Ministeri Fiscal de tots els supòsits de responsabilitat mediambiental derivats d'esta llei.

2. Les administracions públiques adoptaran les mesures oportunes perquè les seues autoritats i el personal al seu servici presten al Ministeri Fiscal l'auxili tècnic, material o de qualsevol altra naturalesa que este puga requerir per a l'exercici de les seues funcions en els processos contenciosos administratius a què es referix l'apartat anterior, de conformitat amb el que estableix l'article 4.3 de la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal.

Disposició addicional novena. *Aplicació de l'annex II en els procediments judicials i administratius.*

Les normes de l'annex II o les disposades amb caràcter complementari per la normativa autonòmica amb el mateix objectiu s'aplicaran en la determinació de l'obligació de reparació de danys mediambientals, amb independència que esta obligació s'exigisca en un procés judicial civil, penal o contencios administratiu o en un procediment administratiu.

Disposició addicional desena. *Responsabilitat mediambiental de les obres públiques.*

De conformitat amb el que preveuen l'article 2.1 d'esta llei i la disposició addicional quarta del Reial Decret Legislatiu 1302/1986, de 28 de juny, d'Avaluació d'Impacte Ambiental, en les obres públiques d'interés general l'autoritat competent no podrà exigir l'adopció de les mesures previstes en esta llei, ni executar-les subsidiàriament, quan s'haja seguit el procediment establert per a l'avaluació del seu impacte d'acord amb la informació existent, i s'haja complert amb les prescripcions establides en la declaració d'impacte ambiental.

La normativa autonòmica aplicable en la matèria determinarà l'aplicació del que disposa l'apartat anterior a la declaració d'impacte ambiental o figura equivalent de les obres públiques la titularitat de la qual corresponga a les comunitats autònomes.

Disposició addicional onze. *Avaluació de l'aplicació de la llei.*

El Ministeri de Medi Ambient elevarà al Consell Assessor de Medi Ambient, amb una periodicitat biennal, un informe en què s'avalua l'execució de la present llei i la necessitat, si és el cas, de posar en marxa les mesures legislatives o administratives que calguen per a millorar l'eficàcia del règim de responsabilitat mediambiental; en particular es revisarà l'eficàcia de l'excepció establida en l'apartat b) de l'article 28.

Per a l'elaboració del mencionat informe, el Ministeri consultarà preceptivament les comunitats autònomes i demanarà d'estes la informació que necessite.

Disposició addicional dotze. *Revisió dels llistats regulats en l'article 28 de la llei.*

Els llistats establits en l'article 28 d'esta llei per a determinar els operadors que queden exempts de l'obligació de constituir garanties financeres seran estudiats i revisats pel Govern a la llum de l'experiència derivada de l'aplicació del mètode a què es referix l'article 24 per a la fixació de la cobertura de les referides garanties. Abans del 31 de desembre de 2015 el Govern presentarà un informe proposant el manteniment o, si és el cas, la modificació, a l'alça o a la baixa, dels esmentats llistats.

Disposició addicional tretzena. *Responsabilitat mediambiental en l'exterior.*

1. Els operadors que realitzen activitats econòmiques o professionals regulades en esta llei en Estats que no formen part de la Unió Europea estaran obligats a prevenir, evitar i reparar els danys mediambientals en aplicació del que estableixen els acords, principis, objectius i normes internacionals que, en esta matèria, Espanya subscriba, i podrà resultar d'aplicació, en virtut d'estos, totes les mesures de prevenció, evitació i reparació de danys que es regulen en esta llei, amb l'abast i finalitat prevista.

2. Els operadors que incomplisquen les obligacions previstes en l'apartat anterior i que siguen beneficiaris d'instruments públics de suport a la inversió espanyola en l'exterior estaran obligats a la devolució de totes les ajudes públiques de suport a la inversió en l'exterior rebudes per a l'exercici de l'activitat origen del dany mediambiental i no podran rebre ajudes semblants durant un període de dos anys, a més de la sanció de què puguen ser objecte en virtut de l'aplicació dels acords subscrits per Espanya als quals es fa referència en l'apartat anterior.

3. El que disposen els apartats anteriors no eximirà del compliment de qualsevol altra obligació legal existent a l'Estat en què es realitze l'activitat causa del dany mediambiental.

Disposició addicional catorzena. *Compensació de danys per la ruptura de la presa de Tous.*

1. Els afectats per la ruptura de la presa de Tous a què es referix la moció aprovada pel Ple del Senat de 8 de maig de 2007 tindran dret a percebre, d'acord amb els criteris i en les condicions fixades en la Sentència de la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Suprem de 20 d'octubre de 1997, les compensacions a què hagueren tingut dret si hagueren figurat en les llistes d'afectats incorporades al procés. En el cas que els beneficiaris inicialment determinats hagen mort, el dret a la compensació es transmetrà als seus successors testamentaris o legítims.

2. Els beneficiaris d'esta compensació hauran de renunciar, amb caràcter previ a la seua percepció, expressament i per escrit, a totes les accions legals que hagen entaulat o pogueren tindre dret a iniciar en qualssevol vies administratives o jurisdiccionals, tant nacionals com internacionals, dirigides a obtindre una indemnització pels danys a què es referix esta disposició.

3. El Ministeri de Medi Ambient dictarà les disposicions i instruccions oportunes per a assegurar el compliment efectiu d'este precepte.

Disposició transitòria única. *Danys anteriors a l'entrada en vigor de la llei.*

1. Esta llei no s'aplicarà als danys següents:

- a) Els causats per una emissió, un succés o un incident produït abans del 30 d'abril de 2007.
- b) Els causats per una emissió, un succés o un incident que s'haja produït després del 30 d'abril de 2007, quan estos es deriven d'una activitat específica realitzada i conclosa abans de la dita data.

2. La irretroactivitat d'esta llei en els termes descrits en l'apartat anterior no impedirà que s'adopti qualsevol de les mesures següents:

- a) Que s'exigisca responsabilitat d'acord amb altres normes que siguin aplicables.
- b) Que s'imposen mesures de prevenció o d'evitació de nous danys d'acord amb el que disposa esta.
- c) Que s'obligue a la reparació respecte a la part dels danys no exclosos en l'apartat 1.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

1. Esta llei té el caràcter de legislació bàsica de protecció del medi ambient, sense perjudi de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.23a de la Constitució, excepte les disposicions següents:

La disposició addicional octava, que constituïx legislació processal dictada a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució.

La secció 1a del capítol IV, que constituïx legislació bàsica d'assegurances dictada a l'empara de l'article 149.1.11a.

La secció 2a del capítol IV, dictada a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució en matèria d'hisenda general i deute de l'Estat.

2. No són bàsics: El termini fixat en l'article 45.3, els terminis fixats en l'article 46.3 i 4, i el que preveu l'apartat 1 de la disposició addicional setima, que seran només d'aplicació a l'Administració General de l'Estat, als seus organismes públics i a les agències estatals.

Disposició final segona. *Incorporació del dret comunitari.*

Esta llei incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2004/35/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, sobre responsabilitat mediambiental en relació amb la prevenció i reparació de danys mediambientals.

Disposició final tercera. *Autorització de desplegament.*

1. Es faculta el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, per a dictar en el seu àmbit de competències totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del capítol IV i dels annexos de la present llei.

En particular, el Govern aprovarà mitjançant un reial decret, abans del 31 de desembre de 2008 i amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, el desplegament de les previsions del capítol IV i la definició del mètode d'avaluació del dany a l'efecte del que disposa l'article 24.

2. Es faculta el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, per a modificar els annexos amb la finalitat d'adaptar-los a les modificacions que, si és el cas, siguin introduïdes per la normativa comunitària.

Disposició final quarta. *Aplicació de la garantia financera obligatòria.*

1. La data a partir de la qual serà exigible la constitució de la garantia financera obligatòria per a cada una de les activitats de l'annex III es determinarà per orde del ministre de Medi Ambient, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, i amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes i als sectors afectats.

L'orde establirà un calendari específic per a les activitats que hagen sigut autoritzades amb anterioritat a la seua publicació.

2. Les ordres ministerials a què es referix l'apartat anterior s'aprovaran a partir del 30 d'abril de 2010 i en la seua elaboració es prendrà en consideració l'informe de la Comissió Europea a què es referix l'article 14.2 de la Directiva 2004/35/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, així com la capacitat dels mercats financers per a disposar d'una oferta de garanties completa i generalitzada a preus raonables.

Disposició final quinta. *Col·laboració entre administracions públiques.*

L'Administració General de l'Estat promourà la subscripció d'instruments de col·laboració i cooperació amb les comunitats autònomes a fi d'elaborar protocols d'actuació que garantisquen una actuació coordinada i eficaç de les administracions públiques competents per a executar la present llei.

Disposició final sexta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado». No obstant això, els seus efectes es retrotrauen al 30 d'abril de 2007, excepte el que disposen en els capítols IV i V.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 23 d'octubre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX I

Críteris a què es referix l'article 2.1.a)

1. El caràcter significatiu del dany que produïska efectes desfavorables en la possibilitat d'aconseguir o de mantindre l'estat favorable de conservació de les espècies o els hàbitats s'avaluarà en relació amb l'estat de conservació que tenien al produir-se el dany, amb les prestacions oferides per les possibilitats recreatives que generen i amb la seua capacitat de regeneració natural. Els canvis adversos significatius en l'estat bàsic hauran de determinar-se per mitjà de dades mesurables com:

a) El nombre d'individus, la seua densitat o l'extensió de la seua zona de presència.

b) La raresa de l'espècie o de l'hàbitat danyat (avaluada en el pla local, regional i superior, inclòs el pla comunitari), així com el seu grau d'amenaça.

c) El paper dels individus concrets o de la zona danyada en relació amb l'espècie o la conservació del seu hàbitat.

d) La capacitat de propagació i la viabilitat de l'espècie (segons la dinàmica específica de l'espècie o població de què es tracte) o la capacitat de regeneració natural de l'hàbitat (segons la dinàmica específica de les seues espècies característiques o de les seues poblacions) danyats.

e) La capacitat de l'espècie o de l'hàbitat, després d'haver patit els danys, de recuperar en breu termini, sense més intervenció que l'increment de les mesures de protecció, un estat que, tan sols en virtut de la dinàmica de l'espècie o de l'hàbitat, done lloc a un estat equivalent o superior al bàsic.

Els danys amb efectes demostrats en la salut humana hauran de classificar-se com a danys significatius.

2. No tindran el caràcter de danys significatius els següents:

a) Les variacions negatives inferiors a les fluctuacions naturals considerades normals per a l'espècie o l'hàbitat de què es tracte.

b) Les variacions negatives que obeeixen a causes naturals o es deriven d'intervencions relacionades amb la gestió corrent dels espais naturals protegits o els llocs de la Xarxa Natura 2000, segons es definisquen en els seus respectius plans de gestió o instruments tècnics equivalents.

c) Els danys a espècies o hàbitat amb demostrada capacitat de recuperar, en breu termini i sense intervenció, l'estat bàsic o bé un estat que, tan sols en virtut de la dinàmica de l'espècie o de l'hàbitat, done lloc a un estat equivalent o superior al bàsic.

ANNEX II

Reparació del dany mediambiental

Este annex estableix un marc comú que haurà de seguir-se a fi de triar les mesures més adequades per a garantir la reparació del dany mediambiental.

1. Reparació de danys a les aigües, a les espècies silvestres i als hàbitats i la ribera del mar i de les ries:

Pel que fa a les aigües, a les espècies silvestres i als hàbitats i la ribera del mar i de les ries, la reparació del dany mediambiental s'aconsegueix restituint el medi ambient al seu estat bàsic per mitjà de mesures reparadores primàries, complementàries i compensatòries, i s'entendrà per:

a) «Reparació primària»: Tota mesura correctora que restituisca o aproxime al màxim els recursos naturals, o servicis de recursos naturals, danyats al seu estat bàsic.

b) «Reparació complementària»: Tota mesura correctora adoptada en relació amb els recursos naturals o els servicis de recursos naturals per a compensar el fet que la reparació primària no haja donat lloc a la plena restitució dels recursos naturals o servicis de recursos naturals danyats.

c) «Reparació compensatòria»: Tota acció adoptada per a compensar les pèrdues provisionals de recursos naturals o servicis de recursos naturals que tinguen lloc des de la data en què es va produir el dany fins al moment en què la reparació primària haja produït tot el seu efecte. No consistix en una compensació financera al públic.

d) «Pèrdues provisionals»: Les pèrdues derivades del fet que els recursos naturals o els servicis de recursos naturals danyats no puguen exercir les seues funcions ecològiques o prestar servicis a altres recursos naturals o al públic fins que hagen produït efecte les mesures primàries o complementàries.

Si la reparació primària no dona lloc a la restitució del medi ambient al seu estat bàsic, s'efectuarà una reparació complementària. A més, s'efectuarà una reparació compensatòria per a compensar les pèrdues provisionals.

La reparació de danys mediambientals consistents en danys a les aigües o a les espècies silvestres i els hàbitats suposa així mateix eliminar tota amenaça significativa que es produïsquen efectes desfavorables per a la salut humana.

1.1 Objectius de la reparació.

Finalitat de la reparació primària.

1.1.1 La finalitat de la reparació primària és restituir o aproximar els recursos naturals o els servicis de recursos naturals danyats al seu estat bàsic.

Finalitat de la reparació complementària.

1.1.2 Si els recursos naturals o els servicis de recursos naturals danyats no es restitueixen al seu estat bàsic, s'efectuaran reparacions complementàries. La finalitat de la reparació complementària és proporcionar un nivell de recursos naturals o servicis de recursos naturals –fins i tot, si és procedent, en un lloc alternatiu– semblant al que s'hauria proporcionat si el lloc danyat s'haguera restituit al seu estat bàsic. En la mesura que siga possible i adequat, el lloc alternatiu haurà d'estar vinculat geogràficament al lloc danyat, tenint en compte els interessos de la població afectada.

Finalitat de la reparació compensatòria.

1.1.3 La reparació compensatòria s'efectuarà a fi de compensar la pèrdua provisional de recursos naturals i servicis de recursos naturals durant la recuperació. Esta reparació compensatòria consistix a aportar millores addicionals a les espècies silvestres i els hàbitats o a les aigües, ja siga en el lloc danyat o en un lloc alternatiu, i no a compensar econòmicament el públic.

1.2 Identificació de mesures reparadores.

Identificació de mesures reparadores primàries.

1.2.1 S'estudiaran opcions d'accions encaminades a restituir directament els recursos naturals i els servicis de recursos naturals al seu estat bàsic de forma accelerada, o bé per mitjà de la recuperació natural.

Identificació de mesures reparadores complementàries i compensatòries.

1.2.2 Al determinar la magnitud de les mesures reparadores complementàries o compensatòries es considerarà en primer lloc la utilització de criteris d'equivalència recurs-recurs o servici-servici. D'acord amb estos criteris, es consideraran en primer lloc accions que proporcionen recursos naturals o servicis de recursos naturals del mateix tipus, qualitat i quantitat que els danyats. Si açò no és possible, es proporcionaran recursos naturals o servicis de recursos naturals alternatius. Per exemple, una disminució de la qualitat podria compensar-se amb un augment del nombre de mesures reparadores.

1.2.3 Si no és possible utilitzar criteris preferents d'equivalència recurs-recurs o servici-servici, s'aplicaran tècniques de valoració alternatives. L'autoritat competent podrà prescriure el mètode per a determinar la magnitud de les mesures reparadores complementàries i compensatòries necessàries. Si és possible valorar els recursos naturals o servicis de recursos naturals perduts però no és possible valorar els recursos o servicis de reposició en un termini o amb uns costos raonables, l'autoritat competent podrà optar per mesures reparadores, el cost dels quals siga equivalent al valor monetari aproximat dels recursos naturals o servicis de recursos naturals perduts.

Les mesures reparadores complementàries i compensatòries hauran de concebre's de tal manera que prevegen que els recursos naturals i els servicis de recursos naturals addicionals obeïsquen a les preferències en el temps i a la cronologia de les mesures reparadores. Per exemple, com més temps es tarde a aconseguir l'estat bàsic, majors seran les mesures de reparació compensatòria que es duguen a terme (en igualtat d'altres condicions).

1.3 Elecció de les mesures reparadores.

1.3.1 Les mesures reparadores raonables haurien de valorar-se utilitzant les millors tecnologies disponibles, atenent a tots els criteris següents:

L'efecte de cada mesura en la salut i la seguretat públiques.

La probabilitat d'èxit de cada mesura.

El grau en què cada mesura servirà per a previndre futurs danys i evitar danys col·laterals com a conseqüència de la seua aplicació.

El grau en què cada mesura beneficiarà cada component del recurs natural o servici mediambiental.

El grau en què cada mesura tindrà en compte els corresponents interessos socials, econòmics i culturals i altres factors pertinents específics de la localitat.

El període de temps necessari perquè siga efectiva la reparació del dany mediambiental.

El grau en què cada una de les mesures aconseguix reparar el lloc que ha patit el dany mediambiental.

La vinculació geogràfica amb el lloc danyat.

El cost que suposa aplicar la mesura.

1.3.2 A l'avaluar les distintes mesures reparadores identificades, podran triar-se mesures reparadores primàries que no restituisquen per complet al seu estat bàsic les aigües o les espècies silvestres i els hàbitats que hagen patit el dany, o que ho facen més lentament. Es podrà adoptar esta decisió únicament si els recursos naturals o els servicis mediambientals danyats es compensen per mitjà d'un increment de les accions complementàries o compensatòries que proporcionen un nivell semblant de recursos o servicis. Eixes mesures reparadores addicionals es determinaran de conformitat amb les normes establides en el punt 1.2.2.

1.3.3 No obstant això, les normes establides en el punt 1.3.2, i de conformitat amb l'article 21, l'autoritat competent podrà decidir que no han d'adoptar-se més mesures reparadores si:

1r. Les mesures reparadores ja adoptades garanteixen que ja ha deixat d'existir una amenaça significativa que es produïsquen efectes desfavorables per a la salut humana, l'aigua o les espècies silvestres i els hàbitats; i

2n. El cost de les mesures reparadores que haurien d'adoptar-se per a aconseguir l'estat bàsic o un nivell semblant és desproporcionat en comparació amb els beneficis mediambientals que s'obtidran, i en este cas serà necessari emparar-se en una memòria econòmica justificativa, que tindrà caràcter públic.

2. Reparació de danys al sòl.

En el marc que estableixen els articles 27 i 28 de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus, i el Reial Decret 9/2005, de 14 de gener, pel qual s'estableix la relació d'activitats potencialment contaminants del sòl i els criteris i estàndards per a la declaració de sòls contaminats, així com la normativa sobre protecció de la qualitat del sòl aprovada per les comunitats autònomes, s'adoptaran les mesures necessàries per a garantir, com a mínim, que s'eliminen, controlen, continguen o reduïsquen les substàncies, els preparats, els organismes o els microorganismes nocius de què es tracte de manera que el sòl contaminat deixe de suposar un amenaça significativa que es produïsquen efectes adversos

per a la salut humana o per al medi ambient. Es tindrà en compte l'ús actual o el futur ús planificat del sòl en el moment del dany.

Este ús del sòl es determinarà en funció de la normativa d'ordenació del territori o, si és el cas, d'una altra normativa pertinent que estiga vigent en el moment de produir-se el dany. Si esta no existix, serà la naturalesa de la zona corresponent en què s'haja produït el dany la que determinarà el seu ús, tenint en compte les expectatives de desenrotllament.

S'estudiarà la possibilitat d'optar per una recuperació natural, és a dir, sense cap intervenció directa del ser humà en el procés de recuperació.

ANNEX III

Activitats a què fa referència l'article 3.1

1. L'explotació d'instal·lacions subjectes a una autorització de conformitat amb la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de Prevenció i Control Integrats de la Contaminació. Açò inclou totes les activitats enumerades en el seu annex I, excepte les instal·lacions o parts d'instal·lacions utilitzades per a la investigació, elaboració i prova de nous productes i processos.

Igualment inclou qualssevol altres activitats i establiments subjectes a l'àmbit d'aplicació del Reial Decret 1254/1999, de 16 de juliol, pel qual s'aproven mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en què intervinguen substàncies perilloses.

2. Les activitats de gestió de residus, com l'arreglada, el transport, la recuperació i l'eliminació de residus i de residus perillosos, així com la supervisió d'estes activitats, que estiguen subjectes a permís o registre de conformitat amb la Llei 10/1998, de 21 d'abril.

Estes activitats inclouen, entre altres coses, l'explotació d'abocadors i la gestió posterior al seu tancament de conformitat amb el Reial Decret 1481/2001, de 27 de desembre, pel qual es regula l'eliminació de residus per mitjà de depòsit a abocador i l'explotació d'instal·lacions d'incineració, segons estableix el Reial Decret 653/2003, de 30 de maig, sobre incineració de residus.

3. Tots els abocaments en aigües interiors superficials subjectes a autorització prèvia de conformitat amb el Reial Decret 849/1986, d'11 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament del Domini Públic Hidràulic i la legislació autonòmica aplicable.

4. Tots els abocaments en les aigües subterrànies subjectes a autorització prèvia de conformitat amb el Reial Decret 849/1986, d'11 d'abril, i la legislació autonòmica aplicable.

5. Tots els abocaments en aigües interiors i mar territorial subjectes a autorització prèvia de conformitat amb el que disposa la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costes i en la legislació autonòmica aplicable.

6. L'abocament o la injecció de contaminants en aigües superficials o subterrànies subjectes a permís, autorització o registre de conformitat amb el Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Aigües.

7. La captació i el represament d'aigües subjectes a autorització prèvia de conformitat amb el Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.

8. La fabricació, la utilització, l'emmagatzemament, la transformació, l'embotellat, l'alliberament en el medi ambient i el transport «in situ» de:

a) Les substàncies perilloses definides en l'article 2.2 del Reial Decret 363/1995, de 10 de març, pel qual s'aprova el Reglament sobre notificació de substàncies noves i classificació, envasament i etiquetatge de substàncies perilloses.

b) Els preparats perillosos definits en l'article 2.2 del Reial Decret 255/2003, de 28 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament sobre classificació, envasament i etiquetatge de preparats perillosos.

c) Els productes fitosanitaris definits en l'article 2.1 del Reial Decret 2163/1994, de 4 de novembre, pel qual s'implanta el sistema harmonitzat comunitari d'autorització per a comercialitzar i utilitzar productes fitosanitaris.

d) Els biocides definits en l'article 2.a) del Reial Decret 1054/2002, d'11 d'octubre, pel qual es regula el procés d'avaluació per al registre, autorització i comercialització de biocides.

9. El transport per carretera, per ferrocarril, per vies fluvials, marítim o aeri de mercaderies perilloses o contaminants d'acord amb la definició que figura en l'article 2.b) del Reial Decret 551/2006, de 5 de maig, pel qual es regulen les operacions de transport de mercaderies perilloses per carretera en territori espanyol, o en l'article 2.b) del Reial Decret 412/2001, de 20 d'abril, que regula diversos aspectes relacionats amb el transport de mercaderies perilloses per ferrocarril o en l'article 3.h) del Reial Decret 210/2004, de 6 de febrer, pel qual s'estableix un sistema de seguiment i d'informació sobre el tràfic marítim.

10. L'explotació d'instal·lacions que, estant subjectes a autorització de conformitat amb la directiva 84/360/CEE del Consell, de 28 de juny de 1994, relativa a la lluita contra la contaminació atmosfèrica procedent de les instal·lacions industrials en relació amb l'alliberament a l'atmosfera d'alguna de les substàncies contaminants regulades per la directiva mencionada, requereixen una autorització de conformitat amb la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de Prevenció i Control Integrats de la Contaminació.

11. Tota utilització confinada, inclòs el transport, de microorganismes modificats genèticament, d'acord amb la definició de la Llei 9/2003, de 25 d'abril, per la qual s'estableix el règim jurídic de la utilització confinada, alliberament voluntari i comercialització d'organismes modificats genèticament.

12. Tot alliberament intencional en el medi ambient, transport i comercialització d'organismes modificats genèticament d'acord amb la definició de la Llei 9/2003, de 25 d'abril.

13. El trasllat transfronterer de residus dins, cap a, o des de la Unió Europea subjecte a autorització o prohibit segons el que disposa el Reglament (CE) número 1013/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relatiu al trasllat de residus.

14. La gestió dels residus de les indústries extractives, segons el que disposa la Directiva 2006/21/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de març de 2006, sobre la gestió dels residus d'indústries extractives i per la qual es modifica la Directiva 2004/35/CE.

ANNEX IV

Convenis internacionals a què fa referència l'article 3.5.a)

1. Conveni internacional, de 27 de novembre de 1992, sobre responsabilitat civil nascuda de danys deguts a la contaminació per hidrocarburs.

2. Conveni internacional, de 27 de novembre de 1992, de constitució d'un Fons internacional d'indemnització de danys deguts a la contaminació per hidrocarburs.

3. Conveni internacional, de 23 de març de 2001, sobre responsabilitat civil nascuda de danys deguts a contaminació per hidrocarburs per a combustible dels vaixells.

4. Conveni internacional, de 3 de maig de 1996, sobre responsabilitat i indemnització de danys en relació amb el transport marítim de substàncies nocivament i potencialment perilloses.

5. Conveni, de 10 d'octubre de 1989, sobre responsabilitat civil per danys causats durant el transport de mercaderies perilloses per carretera, per ferrocarril i per vies navegables.

ANNEX V

Convenis internacionals a què fa referència l'article 3.5.b)

1. Conveni de París, de 29 de juliol de 1960, sobre la responsabilitat civil en matèria d'energia nuclear i Conveni complementari de Brussel·les de 31 de gener de 1963.

2. Convenció de Viena, de 21 de maig de 1963, sobre responsabilitat civil per danys nuclears.

3. Convenció, de 12 de setembre de 1997, sobre indemnització suplementària per danys nuclears.

4. Protocol comú, de 21 de setembre de 1988, relatiu a l'aplicació de la Convenció de Viena i del Conveni de París.

5. Conveni de Brussel·les, de 17 de desembre de 1971, relatiu a la responsabilitat civil en l'esfera del transport marítim de substàncies nuclears.

ANNEX VI

Informació i dades a què es referix la disposició addicional quinta

1. Els informes a què es referix la disposició addicional quinta inclouran una llista de casos de dany mediambiental i de casos de responsabilitat en virtut d'esta llei, cada un amb les següents dades i informació:

a) Tipus de dany mediambiental, data en què es va produir o es va descobrir el dany i data en què es van emprendre accions en virtut d'esta llei.

b) Codi de classificació de les activitats de la persona o persones jurídiques responsables.

c) Interposició, si escau, d'un recurs en via judicial, ja siga per parts amb responsabilitat o per entitats legitimades (haurà d'especificar-se el tipus de demandants i el resultat del procediment).

d) Resultat del procés de reparació.

e) Data de conclusió del procediment.

2. Les administracions públiques podran incloure en els seus informes qualssevol altres dades i informació que consideren útils per a la correcta valoració del funcionament d'esta llei, per exemple:

a) Costos ocasionats per les mesures de prevenció i reparació, d'acord amb la definició d'esta llei:

1r. Sufragats directament pels responsables, quan es dispose d'esta informació.

2n. Restituïts pels responsables «a posteriori».

3r. Sense restituir pels responsables (haurà d'especificar-se el motiu de la falta de restitució).

b) Resultats de les accions de foment i de l'aplicació dels instruments de garantia financera utilitzats de conformitat amb esta llei.

c) Una avaluació dels costos administratius addicionals ocasionats anualment a l'Administració Pública per la creació i funcionament de les estructures administratives necessàries per a aplicar i fer complir esta llei.